XVII. ÉVFOLYAM 42. SZÁM 2005. október 21.

Ára: 115,- forint

A PANELPROLIKAT VÁLASZTOTTAM

Megosztott ország, megosztott társadalom. Féktelen gyűlölködés mindenfelé. És az egyik fél hívei szajkózzák: panelprolik. Értve alatta a ma vesztésre állókat, a tömegeket, akiket nem sikerült az uralmuk alá vonni. A múlt rendszertől kapták az otthonukat, rendes munkát és tisztes jövedelmet. Talán nagy részük nyugdíjas és emlékeikben van mire visszatekinteni!

Mai magyar rabszolgák

Már évekkel ezelőtt várható volt, hogy egyszer elér minket egy papagájkórszerű betegség. Hiszen egyes csirkevágóhidakon a higiéniai körülmények katasztrofálisak.

2005. október elején a deszki kórházban papagájkórban elhunyt az a 43 éves férfi, aki előzőleg a "Hungevit" szentesi baromfifeldolgozó üzemében dolgozott.

Felmerül tehát a kérdés: hogy állunk az utóbbi időben Magyarországon az élelmiszeripari dolgozók munkavédelmével és a HACCP-vel, az egységes uniós élelmiszer-biztonsággal és élelmiszer-higiéniával?

Az egy évvel ezelőtti paprikabotrány és a most kipattant hús-botrány, mind-mind intő jel kellene, hogy legyen!

Rabszolgák

De az emberek úgy látszik nem tanulnak, és nem változtatnak. Különösen akkor nem, ha gyorsan meggazdagodni akaró nagyvállakozók, és sok munkás dolgozik nekik. Mert úgy gondolhatják, hogy az élelmiszerbiztonsági előírások maximális betartásával a pénztárcájuk lesz vékonyabb. Hiszen az extra profitról lemondani bizony nagyon

És, hogy ebből mekkora baj származhat, annak bizonyítéka az alábbi történet, melyet egy vágóhídi munkásasszony mesélt el nekem:

- Borzalmas betegség a szepris! – mondja. – És vannak olyan helyzetek, amikor nagyon könnyű megkapni! Nem kell más, csak egy éles kés, egy darab nyers hús, amit a késsel darabolni kezdünk, és egy rossz mozdulat! Nyissz, már meg is vágtuk a kezünket. Szinte biztosak lehetünk abban, hogy a vágás elfertőződik.

Állva vagdalkozol egy őrült nagy bontókéssel, olykor tizenkét órán keresztül, miközben fölakasztva sorjáznak előtted a leölt csirkék. A sérülések eléggé gyakoriak, a kisebbek is, de a nagyobbak is, mert sietni kell. És a hús rettenetesen csúszik az ember kezében. Dehát, aki dolgozik, az néha hibázik, itt pedig elég néhány milliméter eltérés, egy rossz mozdulat, és kész a baj.

– Nekem szerencsém volt. Én

megúsztam nagyobb seb nélkül. Bár kisebb vágásaim nekem is voltak, de ezeket néhány nap alatt vagy a hétvégén sikerült kikúrálni kamillafürdővel. De mások nem voltak ilyen szerencsések. Sőt, elég sok asszony osztályrésze volt a balsors, hiszen védőfelszerelés, például lánckesztyű az nem volt. Mondván, hogy úgysem lehet vele dolgozni. Hát olyan gyorsan nem, mint szabad kézzel, az biztos!

Ha pedig az ember megmutatja a sérülést főnöknek, az nem sokat törődik vele! Azt mondja, dolgozzon vele tovább, mert a munka gyógyít!

A sebet úgy-ahogy ellátjuk mi magunk, mert elsősegély az nincs. De persze a sebesült sem akar betegállományba menni, amíg nem lesz súlyosabb az állapota, hogy ne csökkenjen a pénze, ne rúgják ki, és az SZTKban senki se nyomozzon azután, hogy ő vajon hol is sérült meg mint feketemunkás!?

Persze az elkövetkezendő két hétre nem kapunk semmi pénzt, még betegállományt sem. És szerencsénk van, ha nem bocsátanak el a munkaképtelenségünk

Pedig nekik dolgoztunk, amikor megsebesültünk! De ez... az ő szemükben... nem ér... sem-

Belepusztulsz az ébredésbe

- Hisz mi a munkaadóink számára csak tárgyak vagyunk folytatja elbeszélését az asszony -, illetve pontosítok: munkaeszközök. Bár ezt egy jóérzésű ember inkább rabszolgának minősítené. Ám az ottani főnökben semmilyen emberi érzés nem

És talán éppen ezért uralkodtak ilyen lehetetlen állapotok ezen a csirkevágóhídon, Budapesttől mindössze néhány tíz kilométerre keletre. De beszéljen erről inkább az iménti asszony, a rabszolganő. Aki 45 éves, elvált, és két kamaszlány anyja.

 Hajnali kettőkor kellett kelnem – sóhajtott. – Ez volt talán a legkegyetlenebb az egészben.

Mit jelent baloldalinak lenni?

Ma sokan hajlamosak azt gondolni, hogy aki együtt érez a szegényekkel, az már rögtön baloldali is. Az együttérzés önmagában sokszor csak póz, de aljas képmutatás is lehet. Az együtt érző elfogadja a szegénység tényét, de alamizsnával megpróbál enyhíteni saját lelkiismeretén. Rosszabb esetben egyes szervezetek mások együttérzésére számítva úgy karolnak fel szegényeket, hogy ezzel megfosztják őket a helyzetük miatti jogos felháborodásuktól, az egyenrangú életminőség visszaszerzésének egészséges igényétől, és a vegetálás szintjén konzerválják állapotukat, ez alatt levéve a visszavezetésük terhét, felelősségét az államról. Ők tehát valójában nem a szegényeken segítenek, hanem az államon, és kárt okoznak a szegényeknek. Tehát amikor a szegény tömegek érdekeiről beszélünk, a hangsúly nem a szegénységen van, hanem a tömegen. Továbbá, nem puszta humanitárius érzelmekről van szó, hanem országos gazdaságpolitikai stratégiáról.

Ki a baloldali?

A baloldali az, aki a munkásért, a dolgozóért, a kizsákmányoltért dolgozik. A jobboldali az, aki nem érte tesz, hanem a tőke érdekeit tartja szem előtt.

A baloldali az, aki harcol a tőke ellen. A jobboldali az, aki a tőke érdekeit védelmezi, a tőke érdekében hoz törvényt, az ő érdekében kormányoz.

A baloldali az, aki a közösség érdekeit fölébe helyezi az egyén érdekeinek. A jobboldali az egyén érvényesülését tekinti döntőnek a közösséggel szemben.

A baloldali az, aki olyan gazdaságpolitikától várja el az ország fejlődését, amely a lakosság minél nagyobb részének jelent emelkedést, nem engedi a leszakadást, és azt is megakadályozza, hogy a vagyon valakik számára hatalmat jelenthessen. A baloldali az, aki esélyegyenlőséget és esélyt teremt. A baloldali az, aki szociálisan érzékeny, és küzd a társadalmi szolidaritásért. Az igazi esélyegyenlőséget, a valóságos baloldaliságot csak az teremti meg, ha a munkás is részt vesz a javak elosztásában, és nem elégszik meg azzal, amit a tőkés ad neki. A jobboldali az, aki olyan gazdaságpolitikától várja a fejlődést, amely lehetővé teszi, hogy egy szűk réteg olyan mértékben meggazdagodjon, hogy versenyre kelhessen a világ többi gazdag csoportjával, jelentős befolyásra, hatalomra tehessen szert.

A baloldali az, aki a valóságban is küzd a nemzeti érdekekért. A magyar kapitalizmus sajátossága a külföldi, a multinacionális tőke meghatározó (Folytatás az 5. oldalon) szerepe. Ha baloldali alapon a szüntetésében.

magyar munkahelyek számának növelését követeljük, és ennek érdekében a magyar vállalkozók mellé állunk, nemzeti érdeket is szolgálunk. A jobboldali a tőkés egyéni vagy csoportérdekeket fontosabbnak tartja, mint a nemzet közös érdekeit.

A baloldali az, aki – ha nem is kommunista, de – nem kommunistaellenes. Természetes, hogy a pártok között vannak viták. De nem kell különösebb éleslátás annak megértéséhez, hogy egy politikai erő, amely elutasítja a kommunistákat, sőt megsemmisítésükre törekszik, nem lehet baloldali. A jobboldali az, aki harcol a kommunisták ellen.

Baloldali-e a mai Magyar Szocialista Párt?

A mai MSZP-ben sokan vannak baloldali emberek, de az MSZP nem baloldali párt, mert nem baloldali politikát

Az MSZP baloldali jelszavakat hangoztat, de e közben liberális politikát folytat. Azt mondja: döntsön mindenben a piac! Az állam ne gondoskodjon az egészségügyről, a kórházakat adjuk el a tőkéseknek és vezessük be a tőkés betegbiztosítást. Az egyetemeken legyen egyre több fizetős hallgató, és szép lassan térjünk át az ingyenes oktatásról a fizetettre. Ez természetesen nem baloldali, nem kisemberbarát politika, hanem a legdurvább kapitalista politika.

Az MSZP a tőkés rendszerváltás egyik meghatározó pártja volt. Vezetői közül többen is részt vettek a rendszerváltásban, azaz a néphatalom meg-

Az MSZP tizenhat éve az SZDSZ-szel működik együtt, azzal az SZDSZ-szel, amely egyértelműen a nagytőke, a multinacionális tőke pártja.

Az MSZP abban is eltért a baloldaliságtól, hogy az ő kormányzásuk idején mennek végbe a legnagyobb privatizációk, és a külföldi tőke mindenben előnyöket élvez.

Az MSZP nyíltan és egyér-telműen USA-barát külpolitikát folytat. Támogatta a Jugoszlávia elleni háborút és az MSZP-kormány küldött magyar katonákat Irakba is.

Lehet-e a baloldali, kommunista Munkáspárt és a jobboldali, polgári MSZP között közös pont?

Lehet! Annak idején szívvel-lélekkel támogattuk a Medgyessy-kormány első száz napját, a szociális intézkedéseket. Támogattuk Magyarország EU-csatlakozását is a népszavazás idején. Támogattuk, mert az emberek hangulatát figyelembe véve így láttuk helyesnek. Támogattuk, bár alapvető osztályérdekeink ellene szóltak, hiszen tudjuk, hogy az EU nem a munkások európai szervezete, hanem a nagytőke érdekszövetsége.

Támogatnunk kell-e a felsőoktatás privatizációját, a Ferihegyi repülőtér és a MALÉV eladását csak azért, mert az MSZP és Gyurcsány így akarja? Nem és nem! Nem azért, mert nem szeretjük az MSZP-t, hanem azért, mert ezek a lépések súlyos kárt okoznak az egész magyar társadalomnak, és azon belül nekünk, a dolgo-

Támogatja-e a Munkáspárt 2006-ban az MSZP-t?

Nem, nem támogatja. A Munkáspárt célja nem az, hogy a Fidesz vagy az MSZP legyen erősebb. A Munkáspárt célja az, hogy a Munkáspárt bekerüljön a parlamentbe, mert így többet tud tenni a munkások, a dolgozók érdekeiért.

CIKKEINKBŐL

◆ A huszonötök Európájából jelentjük

(2. oldal)

◆ A többség útja a helyes

(4. oldal)

Milyen legyen a mi hazánk?

(5. oldal)

◆ Moldova György újabb kötetei

(7. oldal)

♦ Emlékezzünk!

(8. oldal)

ÉRDEKVÉDELEM

Tudásalapú lesz a társadalom?

(3. oldal)

További elbocsátások

(3. oldal)

Vasasnak lenni most is büszkeség

(3. oldal) Intés az EU-tól

(8. oldal)

EZ TÖRTÉNT a nagyvilágban

Október 12.

Több nemzetközi hitelminősítő "A" szintre emelte Szlovákia besorolását,

s ezzel szomszédunknak jobb minősítést adtak, mint Magyarországnak. Míg nálunk az euró bevezetésének időpontja egyre távolabbinak tűnik, Szlovákiának reális esélye van a 2009-es dátumra. A gazdaság dinamikusan fejlődik, nő a foglalkoztatottság, az ország bevételei a tervek felett alakultak.

Október 13.

Általános sztrájkot hirdettek az olasz szakszervezetek november

25-ére a kormány jövő évre elfogadott költségvetési törvénye ellen, mely húszmilliárd eurós lefaragásokat irányoz elő. Már nem csak a munkavállalók, hanem a munkáltatók is úgy érzik, Berlusconiék szegénységbe sodorják az országot. A miniszterelnök szerint a deficit három százalék alá csökkentéséhez áldozathozatalra van szükség.

Október 14.

Tovább-

ra is súlyos a helyzet a földrengés sújtotta Pakisztánban. Az áldozatok száma több mint harmincezer, sok tízezren megsebesültek és hárommillióan váltak hajléktalanná. A mentőcsapatok nehezen tudják megközelíteni az elzárt hegyi településeket. A károkat növeli, hogy a szegénység miatt a veszélyeztetett térségben nem tudnak rengésálló házakat építeni.

Október 15.

Az Európai Unió országaiban a GDP arányaiban csökkentek a nyug-

díjakra fordított összegek – annak ellenére, hogy egyre magasabb az időskorúak száma. Az elöregedő Európának egyre nagyobb teher kigazdálkodni a nyugdíjasok ellátását. Pozitív kivétel Portugália, ahol az utóbbi tíz évben hat százalékkal emelkedett a GDP-ben a nyugdíjak aránya.

Si-

Október 16.

keresen földet ért Belső-Mongóliában második, ember irányította kínai űrhajó. A Sencsou-6 (Menynyei Hajó) két kínai úrhajóssal a fedélzetén öt napot töltött a

világűrben. Kína a harmadik ország (az oroszok és az amerikaiak után), amely űrhajót küldött a világűrbe. Terveik között szerepel a közeljövőben Holdra szállás és űrbázis építése.

Október 17.

Megtartották Irakban az alkotmánytervezettel kapcsolatos népszava-

zást – viszonylag békés körülmények között. A részvétel 63 százalékos volt. A hivatalos végeredményre néhány napot várni kell, de valószínűsíthető, hogy a többség igennel voksolt. Az amerikaiak reménye szerint az alkotmány megalapozná a stabil iraki demokráciát. Még kérdés, hogy a lakosság húsz százalékát kitevő szunniták is elfogadják-e a törvénytervezetet.

Húsz év óta először többségi kor-Október 18. mány alakult Norvégiában. A szeptemberi választásokon győztes balközép (Munkáspárt, szocialisták, Centrumpárt) koalíció vezetője a munkáspárti Stoltenberg lett. A tizenkilenc fős új kormánynak kilenc női minisztere lesz.

• Az Amnesty International (AI) emberjogi szervezet bírálta a spanyol kormányt, mert a Marokkó területébe beékelődött két enklávéból, Ceutából és Melillából visszaküldték Marokkóba a fekete-afrikai menekülteket. Wolfgang Grenz, az AI szóvivője a Berliner Zeitung munkatársának kijelentette, hogy "ez végzetes döntés volt, mert figyelmen kívül hagyta a menekültek védelmére vonatkozó Genfi Egyezmény előírásait". Estaban Beltran, az AI spanyolországi igazgatója szerint a Genfi Konvenció szabályozza a kiutasítási eljárást, és tiltja a kollektív kitoloncolást. Egy korábbi spanyol-marokkói megállapodás alapján a hatóságok ugyanis 73 menekültet visszatoloncoltak Tangerbe. Kofi Annan, az ENSZ főtitkára "nagyon súlyosnak" minősítette a helyzetet, Barroso, az EB elnöke pedig azt mondta, hogy "a bevándorlás nemcsak Spanyolország és Marokkó problémája, hanem európai ügy is". Az Európai Parlament balA huszonötök Európájából jelentjük

oldali frakciójának (EUL/NGL) hattagú delegációja október 10-én látogatást tett Melillában, hogy a képviselők közvetlen tapasztalatokat szerezzenek a spanyol-marokkói határon kialakult helyzetről. A küldöttség brüsszeli sajtóértekezletén a német Sylvia Yvonne kijelentette, hogy a drótkerítésnek, ami elválasztja a fejlett világot a harmadik világtól, "semmi köze sincs azokhoz az értékekhez, amelyeket az EU véd". Az olasz Giusto Catania azt mondta, hogy "Melilla az EU bevándorlási politikájának a kudarcát jelenti". Francis Wurtz frakcióvezető kijelentette, hogy "Európa nem védi a menekülteket, hanem magát védi a menekültekkel szemben". Az Európai Parlament baloldali frakciója vizsgálóbizottság felállítását követelte, amelyet a szocialista csoport vezetője, a spanyol Enrique Baron elutasított. A hatóságok Marokkóból már mintegy 1600 menekültet küldtek vissza Maliba, további hétszáz személyre is hasonló

Október 10-11-én Budapesten rendezték a Regionális Partnerség és a Nyugat-Balkán országai külügyminisztereinek a találkozóját, amelyen tizenkét állam képviselői vettek részt. A Regionális Partnerség 2001-ben osztrák javaslatra jött létre, amelynek tagjai a V4, a "Visegrádi Négyek" (Magyarország, Szlovákia, Csehország és Lengyelország) mellett Ausztria és Szlovénia. A megbeszélések célja a két országcsoport közötti együttműködés lehetőségeinek konkrét területeken (belső piaci szabályozás, környezetvédelem, igazságügy, állat- és növényegészségügy stb.) való áttekintése és a szakértői tárgyalások elindítása volt. A feladatmegosztás alapján Magyarország a bel- és igazságügyi együttműködés koordinációját fogja irányítani. Földrajzi helyzetünkre hivatkozva Somogyi Ferenc külügyminiszter hazánknak a nyugat-balkáni térség iránti felelősségét hangsúlyozta. Somogyi többek között kijelentette, hogy az EU jövője nem lehet alku tárgya, és nem alapulhat üzleti számításokon. A résztvevők kiemelték Magyarország szerepét a Horvátországgal való csatlakozási tárgyalások megindításában, és fontos lépésnek tartják, hogy az EU megkezdte a társulási szerződés megkötésére vonatkozó konzultációt Szerbia-Montenegróval is.

 A párizsi l'Humanité október 14-ei számában Guillaume Carré írása a magyar belpolitikai helyzettel foglalkozott. A

cikkíró szerint a miniszterelnök szociális ígéretekkel akarja elkerülni, hogy a választók megbüntessék az MSZP-t. A minimálbérek 2006-2010 között 57 000-ről 100 000 forintra történő emeléséről a lap azt írta, hogy "a bérnövekedés csak később és abban az esetben valósul meg, ha a jelenlegi kormányt újjáválasztják". A több mint hároméves "MSZP-SZDSZ kormányzás alatt a minimálbér mindössze negyven euróval növekedett". "Az árak azonban gyorsabban emelkedtek, és ezért a lakosság jelentős részének a vásárlóereje csökkent." Megfigyelők szerint a kormány hirtelen figyelme a szociális kérdések iránt abból a félelemből ered, hogy a "lengyel példát" követve a Fidesz a jövő évi választásokon megelőzheti a szocialistákat. A lap idéz egy fideszes politikust is, aki kijelentette, hogy a párt választási programját csak decemberben fogják elfogadni. Választási győzelmük esetén a szociális politikában "a család és a munka értékeinek a dicsőítése" várható. A szakszervezetek háttérbe szorulhatnak, viszont megerősödhet egyes civil szervezetek, s elsősorban az egyház szerepe. Lehet választani!

- Munkatársunktól

Kubai siker az ibero-amerikai csúcsértekezleten

A spanyolországi Salamancában október 15-én fejeződött be a XV. Ibero-amerikai csúcstalálkozó, amelyen a spanyol illetve a portugál nyelvterülethez tartozó huszonkét állam vezetői vettek részt.

A zárónyilatkozat többek között követeli, hogy az USA szüntesse meg a Kubát 1962 óta sújtó blokádot, és adják ki Venezuelának egy kubai repülőgép ellen Caracasban elkövetett merénylet elkövetésével vádolt, Miamiban bebörtönzött Luis Posada Carillest. Félipe Perez Roque, a havannai kormány külügyminisztere azt mondta, hogy határozat a szigetország számára "fontos politikai és diplomáciai győzelmet" jelent. A spanyol média szerint az Egyesült Államok madridi nagykövetsége viszont nemtetszését nyilvánította a határozattal kapcsolatban.

A csúcsértekezleten a gazda-

sági kérdések voltak előtérben. Hugo Chavez venezuelai elnök a tanácskozáson bejelentette, hogy országa csatlakozik a Mercosur elnevezésű gazdasági szövetséghez, amelynek Argentína, Brazília, Paraguay és Uruguay a tagjai. Az érdekelt országok és az EU képviselői Salamancában tárgyalásokat folytattak a Mercosur és az Európai Unió közötti szabadkereskedelmi megállapodás megkötéséről is. José Manuel Barroso, az Európai Bizottság elnöke azt mondta, hogy a vitás kérdések rendezésében jelentős haladást értek el.

A madridi kormány délszerepvállalását

A csúcs idején baloldali tüntetések zajlottak

mutatja, hogy Spanyolország 65 millió dolláros segélyt ajánlott fel a Stan hurrikán által sújtott Salvador és Guatemala számára. Zapatero miniszterelnök

felkérte a spanyol vállalatokat, hogy a jelenlegi gazdasági nehézségek ellenére ne vonuljanak ki Argentínából. A zárónyilatkozat hangsúlyozta, hogy "tartós fejlődést kell elérni a latin-amerikai országokban, és szembe kell nézni a szegénység és a társadalmi egyenlőtlenség okozta problémákkal".

A csúcsértekezlet résztvevői foglalkoztak a bevándorlás és a terrorizmus kérdésével is. Az állam- és kormányfők megegyeztek abban, hogy a bevándorlás komplex problémáinak megtárgyalására külön konferenciát rendeznek, és egy akciótervet dolgoznak ki az analfabétizmus teljes megszüntetésre a latin-amerikai országokban. A következő ibero–amerikai csúcstalálkozót 2006-ban, Montevideóban fogják tartani.

– Tudósítónktól

Helyhatósági választások Portugáliában

Az Ibériai-félsziget kisebbik államában október 9-én tartották sabb városait: Lisszabont, Porjét, Alvaro Cunalt őrizték, és a 303 városi és 4260 körzeti önkormányzat 43 933 tagjának tót, Sintrát és másokat. Manuel más településeken. a választását. A kormányzó Szocialista Párt (PS) a februárban Mario Carillho, a PS lisszaboni A kommunisták az ország rendezett, előre hozott parlamenti választásokon elért 45,1 százalékkal szemben most csak a voksok 35,8 százalékát kapta. A jobbközép Szociáldemokrata Párt (PSD) viszont a szavazatok 28 százalékával a legtöbb polgármesteri helyet szerezte meg. A harmadik legnagyobb politikai erőt, a kommunisták és a zöldek Egységes Demokratikus Koalíció (CDU) elnevezésű szövetsége jelenti, amelyet választópolgárok több mint tíz százaléka támogatott.

A José Socrates által vezetett kormány neoliberális gazdaságpolitikájával elégedetlen portugálok "figyelmeztették" a parlamenti választásokon baloldali programmal győztes PS-t korábbi ígéretei betartására. A PS támogatottságának a csökkenése a lakosság növekvő aggodalmát mutatja a szociális juttatások csökkentése, a nyugdíjkorhatár emelése, a vízművek privatizációja, mintegy

75 000 közalkalmazotti státus megszüntetése és más népszerűtlen intézkedések miatt. Egyelőre nagyon távolinak tűnik a szocialistáknak 150 000 új munkahely létesítésére vonatkozó korábbi ígérete.

A PSD 120 városi önkormányzat vezetését szerezte meg, további tizenegyet pedig a jobboldali Néppárttal (PP) szövetségben. A PSD irányítja többek között az ország legfonto-

főpolgármester-jelöltje a főváros "elvesztését" a "baloldali erők összefogásának a hiányával" indokolta. Fernando Seara, a PSD és a PP sintrai közös jelöltje Joao Soarest, Mario Soares egykori szocialista elnök fiát győzte le.

A PS 93, a kommunista vezetésű CDU pedig harminc polgármesteri helyhez jutott. A változásokat mutatja, hogy a CDU polgármesterjelöltjei hat, mostanáig szocialista vezetésű városban is győztek. Többek között az erős munkásmozgalmi hagyományokkal rendelkező Barreirában, az üvegiparáról híres Marinha Grandében, Penichében, ahol a Salazar-diktatúra idején a portugál munkásmozgalom legendás vezető-

északi, ipari vidékein növelték a befolvásukat. Az önállóan induló Baloldali Blokk (BE) a szavazatok közel három százalékát szerezte meg a 2001-es önkormányzati választásokon kapott 1,2 százalékkal szemben. A szocialisták felé kacsingató BE-nek azonban nem sikerült a kommunista párttal szemben jelentős politikai erővé válnia.

A biztos kormánytöbbség ellenére José Socrates a februárban megbukott elődjét, Pedro Santana Lopezt (PSD) követheti, ha nem tartja tiszteletben a választók akaratát, akik az idén már kétszer baloldali fordulatot követeltek Portugáliában.

Bence Dániel

Tudásalapú lesz a társadalom?

Nincs összhangban a költségvetési tervezet az igénnyel, hogy teremtsük meg a tudásalapú társadalmat – mondta Varga László, a Pedagógusok Szakszervezetének elnöke azon a sajtótájékoztatón, amelyet a napokban tartottak. Némely esetben nem nőtt a normatíva, s van ahol csökkenő a támogatás. Ahol pedig az utóbbi növekszik, az sem kompenzálja a csökkenést, mert hiszen egészen más dologra irányul. Hiába nő a kollégiumi támogatás (externátus) majd 33 százalékkal, nem pótolja például a roma nyelvi oktatásra szánt összeget.

Nem kevés gondot okoz a pedagógusok továbbképzésében – s ez már tipikusan érdekvédelmi téma – az esetleges szakvizsgához biztosított pénz megvonása, illetőleg csökkenése, amikor manapság a különböző tanfolyamok ára nem kevés hozzájárulást kíván. Ezt a tanárok immár saját zsebből fedezhetik – mivel a tudásuk növelése, szinten tartása, továbbfejlesztése előírt kötele-

gyalással egyetemben történhessen a bértárgyalás."

Olyan "titkokról" is értesülhettek az újságírók, hogy a költségvetés egyes tételei "biankó" módon szerepelnek (még), vagyis a tervezetben kipontozott a helyük. Később – a viták, tárgyalások, kompromisszumok után – lehet beírni a kívánt összeget. Ez megint nem kevés küzdelmet jelent a szakszervezet tisztségviselőinek.

zettség! Amíg az előző évben 15 ezer forint volt az előirányzat, idén ez már 9800 forintra csökkent.

De szólt az elnök az Országos Érdekegyeztető Tanácsban végzett munkáról is. Történetesen a 13. havi fizetés – már sok vihart megért – helyzetéről, amely végül is eredménnyel járt. Olyannyira, hogy január 16-án fizetik ki (végre!) a 2005-re járó pénzt, és ez a szakszervezet érdeme (is). Akik pedig hátrányt szenvedtek, kikerültek a közoktatásból, azok kapják meg a járandóságukat! Útalt arra is Varga László, hogy a bértarifarendszerek tárgyalása nem lesz könnyű (a sajtótájékoztató idejéig nem kaptak ajánlatot a kormánytól). "Várjuk, hogy mielőbb szülessen meg, s a költségvetési tárTalán az sem mellékes tényező, hogy idén nem kerül be "köz-oktatást módosító csomag" a költségvetési törvény tervezetéhez. Arra már nem tért ki az elnök, hogy ez talán az ismert gazdasági nehézségek miatt, avagy bizonyos eljárási könynyebbség kedvéért történik. Annyi bizonyos, korábban e csomagot inkább pénzügyi meggondolás, mint szakszerűség jellemezte!

Az talán köztudott – esetleg nem eléggé –, hogy a korábbi, intézményi költségvetés két forrásból táplálkozik: az állami, tehát országos elosztásból, másrészt a helyi önkormányzatok finanszírozásából. Az arány többnyire 70–30 százalék, s bizonyos színvonalbeli eltérés az egyes települések anyagi helyzetétől függ, a gaz-

dagabbak többet, a szegényebbek kevesebbet áldozhatnak e célra. Azt talán felesleges mondani, hogy a helyi erők felhasználása gyakorta jelentősen múlhat a lakosság vagyoni helyzetén, az adók fizetési morálján, illetőleg a lokálpatriotizmuson.

Ma a helyi önkormányzatok száma Magyarországon 3193, az általános iskolát fenntartó települések száma 2089 (s ez 2004-es adat), amelyből nyolc évfolvammal működő általános iskolát 1691 település tart fenn, míg a nyolc évfolyamnál kevesebbet működtető: 398. Ugyancsak azok számára, amelyek a további demográfiai csökkenés áldozatai lehetnek, megoldást jelent a kistérségi közös fenntartás lehetősége. Hiszen, mondjuk, logopédust, laboratóriumot, pszichológust, s még eszközt, szakembert alkalmazni különben lehetetlen, míg az efféle "körzetesítés" alkalmat nvúit a biztosításra.

Árok Antal alelnök arra hívta fel a figyelmet: a kistérségi fontosságok deklarációja nem elegendő, a hiányosságok áthidalására pénz és fedezet szükséges az esélyegyenlőség megteremtésére. "A kettő csak együtt működik, s ha nem csupán beszélünk róla, de a feltételeket is megteremtjük hozzá" – mondotta. S visszatért a korábbi észrevételükre: újra helyreállt a gyermek- és ifjúságvédelmi felelősök rendszere.

Fontos dolgokról esett szó a Pedagógusok Szakszervezetének mostani sajtótájékoztatóján, a tanév szorgalmi idejében. Az iskolákban a félévi bizonyítványhoz közelítenek, addig a szakszervezet nap mint nap vizsgázik a társadalom színe előtt. Most azzal, hogy véleményezi a költségvetést, küzd a jobb élet- és munkafeltételekért - és folyamatosan az érdekvédelem ügyében. A pedagógusi hitvalláshoz mérten: a magyar közoktatás elismert színvonaláért.

Legközelebbi céljaként pedig szeretné elérni, hogy ne évenként harcoljanak az állami szervekkel az éves béremelések mértékéért, hanem hosszabb távra szóljon a megállapodás, legalább 3-4 évre a dolgozók juttatásairól. Ehhez persze olyan működőképes és állandóan növekvő gazdaság szükséges, amely anyagilag biztosítani tudja a kikötött feltételeket.

M. M

Vasasnak lenni most is büszkeség

Beszélgetés a szakszervezeti szövetség dél-alföldi regionális irodájának vezetőjével

Az ország gazdasági helyzetét illetően a diósgyőri, salgótarjáni, ózdi vagy hazánk középső táján a dunaújvárosi, paksi gyárak, üzemek elsősorban ipari termékeket állítanak elő, míg az Alföldön, annak különösen déli részén a mezőgazdaság dominál. De a termelési ágakat nem lehet teljesen szétválasztani, mert a Miskolc környéki feketeföld is ad jó minőségű búzát, árpát, kukoricát, a tokaji hegyekben ízletes szőlő terem, a déli országrész munkahelyein pedig vasból, fémből készült ipari cikkeket állítanak elő

Nem véletlen, hogy a Dél-Alföldön az egykori öntők, rézművesek leszármazottai most is vasasoknak tartják magukat, s érdekvédelmükért szakszervezetbe tömörül-

nek. A déli településeken dolgozó ipari munkások feladatairól, helyzetükről és érdekeik védelméről *Orovecz Józseffel*, a Vasas Szakszervezeti Szövetség dél-alföldi regionális irodájának vezetőjével beszélgettünk.

– Mikor alakították meg a vasas munkások a szakszervezetüket?

- Több mint százhúsz évvel ezelőtt, pontosan 1877-ben az országban dolgozó vas- és fémmunkások érdekük védelméért szakszervezetet hoztak létre. Aztán 1903-ban megalakították a Vas- és Fémmunkások Országos Szövetségét, amelynek neve többször változott, de maradt a fő profilja, vagyis az érdekvédelem. Több mint másfél évtizeddel ezelőtt alakult ki az országos intézmény jelenlegi szervezete, amely azóta a Vasas Szakszervezeti Szövetség nevet viseli. Két ágazata van, az egyik a szakmai tagozódás, amelybe a kohász, az öntész, az elektronikai, a gépgyártás, a járműgyártás és az innovációs tagozat tartozik, s a legutóbbi csoportba kerültek például a tanintézetek, s ide csatlakoztak a textilesek is. A másik ágazat a területi szerveződés. Az országban Szegeden, Pécsett, Debrecenben, Győrben, Miskolcon, Veszprémben és Budapesten működik régió. A hét régiónak 35 ezer aktív tagja van, s ugyanennyi a nyugdíjasok és tanulók létszáma.

– Kik tartoznak a dél-alföldi régióba és milyen nagyságúak a munkahelyek?

 A dél-alföldi régiót Bács-Kiskun, Békés és Csongrád megyében működő 35 munkahelyi szervezet, plusz öt nyugdíjas és ugyanennyi tanintézeti csoport alkotja. A munkahelyeken valamennyi, vagyis az öt szakma-

csoport megtalálható. Szentesen az egykori Kontavill Rt-t a francia világcég vette meg, s a Legrand Rt-ben most 450 dolgozó elektronikai berendezéseket készít. Közülük százhúszan szakszervezetünk tagjai. Szeged gyenge helyzetben van, a Vas-Fémöntöde Kft-t említhetném, ahol a 130 dolgozó közül hatvanan vannak a szövetségben. A Mezőgép Tröszt orosházi gyárát kanadai tulajdonos vette meg, s a Linamar Rt Békés megye legnagyobb foglalkoztatású cége lett, ahol 1600 dolgozó autóipari alkatrészeket készít és mezőgazdasági gépeket gyárt. A dolgozók közül csak háromszáz tagja van a szakszervezetnek azért, mert nagy részüket határozott időre, vagyis három hónapra, fél évre veszik fel, aztán elküldik őket. A területünkhöz tartozó Kecskeméten nagy cég az egykori Szerszámipari Művek, amelyet egy német tulajdonos vett meg, s a Knorr-Bremse Kft-nél négyszáz dolgozót foglalkoztat nagy autók, kamionok komplett fékrendszereinek készítésére. Az alkalmazottak fele tagja a szakszervezetnek. Magyar tulajdonosa van a bajai Ganz-Villamossági Rt-nek, ahol 260 dolgozó vasútbiztonsági elektronikai készülékeket gyárt, közülük 130-an szakszervezeti tagok. Régiónkban ezek a nagy foglalkoztató cégek, a többi kis privát üzem, ahol 80-100-an dolgoznak. A három megyében 20-25 ilyen kis cég működik, s egy-egy munkahelyen mindössze 8-10 tagja van a szakszervezetnek.

– Miért lépnek be a dolgozók

a cégeknél alakult szakszervezeti alapszervezetekbe?

Vasasnak lenni mindig büszkeséget jelentett, s a nagy tradícióval rendelkező szakszervezetnek ereje, tekintélye volt. A dél-alföldi régió irodája a 35 szervezettel napi kapcsolatot tart, védjük a szakszervezeti tagok érdekeit és munkájukat szakmailag segítjük. Bármilyen jellegű kérésük van, kötelességünk megfelelően rendezni, adott esetben a munkaadójuknál, akiket felszólítunk a törvényesség betartására. Konfliktusok sajnos előfordulnak.

– Milyen jellegűek?

- A problémák közül említem például azt, hogy az irodánk egyetértése nélkül egy békéscsabai cég felmondott az egyik tisztségviselőnknek. Először a Munkavédelmi Felügyelőséghez, majd a Munkaügyi Bírósághoz fordultunk, megnyertük a pert, s a dolgozót visszaállították a munkahelyére. De igyekszünk a munkaadókkal peren kívül megoldani a problémákat. A bérfejlesztésekre is odafigyelünk, s igyekszünk ezt a kérdést is megfelelően rendezni. Az irodánk az Országos Érdekegyeztető Tanács által megfogalmazott bérfejlesztési arányokat veszi figyelembe a bértárgyalásokon. A bérfejlesztések mellett az is célunk, hogy a tagság hozzájusson az őket megillető előnyökhöz.

– Milyen kedvezményekhez? – A régi hagyományos üdültetési rendszer sajnos már nem működik, mert az épületek fenntartása a szakszervezetnek nagyon költséges lenne. Ez azért is fájdalmas számunkra, mert a vasas szakszervezetbe tisztességes vagyon akkumulálódott, s egyebek között üdülők is létesültek. De ezeket a kormány elvette tőlünk, s támogatást sem vezetett be. Pedig a kisebb cégek nincsenek olyan kondícióban, hogy dolgozóiknak adjanak plusz pénzt üdülésük egy részének fedezésére. A kormány intézkedésére hiába várunk, ezért erősítjük a nemzetközi kapcsolatainkat, s a szlovákiai vasasokkal megegyeztünk abban, hogy azok a szakszervezeti tagjaink, akik az ottani üdülőkben szeretnének kikapcsolódni, 15-20 százalékos kedvezményben részesülnek.

Tarnai László

További elbocsátások a közszférában

Létszámleépítés várható a közszférában: a beharangozott elbocsátások több száz minisztériumi alkalmazottat: belügyi, egészségügyi és más dolgozót érintenek a terv szerint.

A tervezett intézkedés ellen belügyis szakszervezeti aktivisták tiltakoztak, arra hivatkozva, hogy nem a létszámon múlik a közigazgatás hatékonysága. A létszámcsökkentés önmagában sem örömteli esemény, hiszen a mai világban a bizonytalan jövőkép, az egzisztenciális kilátástalanság számos ember életé-

re árnyékot vet. Ugyanakkor ez a kormányzati módszer nagyon is jellemző az MSZP-SZDSZ koalíció felemás munkaügyi politikájára, már; 2003 októbernovember folyamán több közszférához tartozó érdekvédő aggodalmát fejezte ki amiatt, hogy a Medgyessy-kabinet, majd a Gyurcsány-kormány a beígért béremelés és munkahelyteremtés feltételeit feleslegesnek ítélt dolgozók, esetleg ágazatok leépítésével kívánja megteremteni. Arról nem is beszélve, hogy az érintett szakszervezetek bevonása. figyelembevétele nélkül nemcsak a létszámbeli átcsoportosítás fogadható el nehezen, hanem a legpozitívabb szociális vagy munkaügyi intézkedések is csupán kegyadománynak és nem munkásbarát bérpolitikának tekinthetők.

B. D. A.

A Szabadság **AKTUÁLIS** 2005. október 21.

Vajnai-kampány a Munkáspárt ellen

Október 11-én délelőtt született meg bíróság döntése a Vajnai-ügyben. Délután Vajnai már a Népszabadság internetes fórumán hirdethette nézeteit. Még ugyanazon a héten a Nap TV is megszólaltatta. Az MSZP láthatóan felkarolta Vajnai Munkáspárt elleni kampányát. Nem véletlenül! A Munkáspárt gyengüléséből ugyanis csak az MSZP-nek van haszna. Az MSZP abban érdekelt, hogy megszerezze a mi szavazatainkat.

Vajnai-féle "kongresszust előkészítő bizottság"

Miket mond Vajnai a Népszabadság fórumán? Miket mond rólunk, a Munkáspártról, ahova a bíróság visszahelyezte. Nem azzal kezdi, hogy elnézést kér sok ezer kommunistától, akiknek megkeserítette az életét. Nem! Úgy érzi, hogy most megerősödött és támadhat. Idézzük: "Mivel a csepeli rendezvény nem minősült kongresszusnak, most egy januári döntésnek és a Szervezeti Szabályzatnak megfelelően még az idén meg kell tartani a Munkáspárt 21. Kongresszusát." A bíróság jogerős ítélete valóban ezt mondja. Egy azonban biztos. Akár kongresszus, akár nem, június 4-ike sokak számára feledhetetlen élmény volt. Kommunista hitünket és erőnket mutatta meg. Vajnainak pontosan ez nem tetszik. Nem véletlen, hogy ugyanazon a napon Csepelen ellenrendezvényt tartottak, és "kongresszust előkészítő bizottságot" hoztak létre.

Vajnai a Népszabadság fórumán most az alábbi meglepő kijelentést tette: "A kongresszust előkészítő bizottság eddigi tevékenysége törvényes volt, és remélhetőleg lehetővé teszi a kongresszus megtartását is. Ezúton is kérek minden párttagot, hogy a sikeres választási felkészülés érdekében válasszanak küldötteket a kongresszusra, ami lehetővé teszi a törvényes kongresszus megtartását, így a választásokkal kapcsolatos döntések meghozatalát is." Álljunk csak meg egy pillanatra! Ki hozhat létre ebben a pártban kongresszust előkészítő bizottságot? Csak és kizárólag a párt Központi Bizottsága! Vajnai úr nem hozhat létre ilyen szervezetet. Ki hívhatja fel a pártot, hogy válasszanak kongresszusi küldötteket? Csak és kizárólag a párt Központi Bizottsága! Minden más törvénytelen.

Eltérő vélemény lehet, eltérő cselekedet nem!

Vajnai hívei azzal vádolják a pártvezetést, hogy nem tűri meg az eltérő véleményeket. Amíg Vajnainak csak a véleménye volt eltérő, de cselekedeteiben tudomásul vette a többség döntését, nem volt baj. Még akkor sem volt gond, amikor aláírásokat gyűjtöttek rendkívüli kongresszus összeghívására. A baj az eltérő cselekedetből fakad. A pártban nem lehet frakciózni, Vajnaiék pedig frakcióztak, szinte egy másik pártot hoztak létre a Munkáspártban. A bíróság érvénytelenített a kizárásukról szóló döntést, de a politikai okok változatlanul igazak. A Vajnai-féle kisebbség mindenáron a többségre akarja erőltetni az akaratát.

Össztűz a párt elnökére

Vajnai úr a Népszabadság fórumán teljes erővel támadja a párt elnökét. Ő és MSZP-s barátai is tudják, hogy a Munkáspárt mai politikájának egyik garanciája éppen a pártelnök személye. Ha nem ő lenne a párt elnöke, azok kerülnének előtérbe, akik az MSZP szekerét tolják. "Én kész vagyok mindenkivel együttműködni, aki a párt megújítását akarja. Sajnos a párt elnöke az 1950-es éveket idéző módszerekkel kívánja vezetni a pártot, cenzúrázza a párt hetilapját, eltűri a

személyi kultuszt. Ebben nem lehetek partner." Álljunk meg megint egy pillanatra! Ez a mondat bizonyára kedves a szocialista-liberális füleknek, csakhogy nem igaz. A mi tagjaink többsége élt az 50-es években, emlékszik arra, hogy a Rákosi-vezetés milyen módszereket alkalmazott. De könyörgöm, mi köze mindennek a mai Munkáspárthoz? Az MDP kormányzó párt volt, a hatalom minden eszközével. A Munkáspárt egy szegény parlamenten kívüli párt, semmiféle hatalmi eszközzel nem rendelkezik. Senkit sem lehet kényszeríteni, csak meggyőzni a szép és okos szó erejével. A pártban nincs személyi kultusz. Az elnöki feladatkör nem jár különleges jogokkal. Egyetlen szervezetben sem kell hivatalból szeretni az elnököt. Még a választási anyagokon sem az elnök fényképe szerepel, noha minden más párt a vezetője köré építi a kampányt. Mindezt jól tudják elvtársaink, de sokan mégis felülnek a demagógiának. Ezt nem szabad engedni.

Mi a rossz?

Vajnai úr így folytatja: "Thürmer Gyula ezen felül a Fidesz hatalomra jutását a kisebbik rossznak minősítette egy sokak által hallgatott rádióműsorban, ami gyökeresen eltért a párt eddigi politikájától." Gondoljunk csak bele! Mi lesz 2006-ban? Választás, aminek eredményeként vagy az egyik győz, vagy a másik. Thürmer Gyula szó szerint azt mondta a rádióban, hogy az MSZP-kormány teljesítményét már ismerjük, és tudjuk, ez a politika rossz a dolgozói tömegeknek. Ha ez a kormány tovább folytatja ez a politikát, akkor nekünk még rosszabb lesz. Nem kérünk belőle. A Fidesztől sok mindent hallunk, számos tételt éppen tőlünk vettek át. Ez azonban nem azt jelenti, hogy végre is fogják hajtani. Amit Vajnai úr sugall, az ugyanaz, mint amit a Népszabadságban Gáti Sándor írt: "Ameddig a Munkáspárt nem lesz olyan helyzetben, hogy a magyar kormány vezető ereje lehet, számunkra mégis jobb, ha nem a Fidesz, hanem az általunk jogosan és élesen bírált MSZP van hatalmon." Ez hibás és hazug tétel. Ha ez lenne a párt politikája, ez egyenlő lenne a párt halálával.

A többség útja a helyes

A Vajnai-ügyben hozott bírósági ítélet után megjelent a párt elnökségének nyilatkozata. A párt elnöke szerepelt a Nap TV-ben is. Párttagjaink közül sokan kérdezik: hogyan tovább? Erről kérdeztük Thürmer Gyulát, a Munkáspárt elnökét.

– Mi változott a Vajnai-ügyben hozott bírósági döntés után?

- Az ítéletet még nem kaptuk kézhez, az óra az után ketyeg, hogy megkapjuk. Világos azonban, hogy a bíróság jogilag visszaállította Vajnai és Fratanolo tagságát. Ez nagyon nehéz helyzetet teremt, mivel eddig a párton kívülről folytatták harcukat a Munkáspárt ellen, most meg a párton belülről. Ilyen még nem volt, nincsenek tapasztalataink, de azért megoldjuk.

– Érinti a bírósági ítélet a Vajnai és a pártellenzék politikai és emberi

- Természetesen nem! Lehet, hogy szabálytalanul zártuk őket ki, de azt nem vitathatja senki, hogy ezek az emberek frakciót hoztak létre a párt politikájának megváltoztatására, a jelenlegi vezetés leváltására. Nem tagadhatja senki, hogy a csepeli kongresszusra sok száz nevet bejelentettek, majd szépen otthon maradtak. Most legutóbb a pártszavazást is bojkottálták. De vajon minősíthetjük-e másként azt, hogy illegális "kongresszust előkészítő bizottságot" hoztak létre, sőt a szemünk láttára működtetnek? Vajnai és a pártellenzék politikai megítélése semmit nem változott, nekünk nem barátaink, hanem ellenfeleink, akik a párt pusztulását akarják.

Vannak tagjaink, akik a bírósági döntéstől tették függővé további munkájukat?

Valaki vagy kommunista, vagy nem! Ez nem függ semmilyen bíróságtól. Az ember nem jelenti fel a saját családját a bíróságon, hanem igyekszik családon belül megoldani a gondjait. Ha már bírósághoz fordul, ott semmilyen családi kötelék nem áll fenn. A bírósági ítéletet végre kell hajtani, mert különben Vajnai és társai még a pártot is betiltatják. Semmi sem drága nekik. De ez nem azt jelenti, hogy a bíróság igazságot szolgáltatott. Tőkés rendszerben élünk, ennek minden eleme a tőke érdekeit szolgálja. Mi a tőke ellen vagyunk, ezért neki nem érdeke, hogy mi éljünk vagy netán bekerüljünk a parlamentbe. Meggyőződésem, hogy a párt tagsága nem fogja Vajnainak megbocsátani, hogy a párt elleni vitáját a bíróságra vitte. Sajnos igaz az, hogy eddig minden pártot tökretettek azzal, ha bíróságra kerültek a párt ügyei. Ez a veszély bennünket is fenyeget. Megpróbáljuk elhárítani, de iszonyúan nehéz.

– Mit lehet ez ellen tenni? Mire készül a párt vezetése?

- A múlt héten megbeszéltük a helyzetet a megyei elnökökkel. E hé-**K. M.** ten a budapesti alapszervezeti titkárokkal is találkozunk, Nógrádban aktívát tartunk. November 12-ére öszszehívtuk a párt Központi Bizottságát. Az országgyűlési képviselőjelöltjeinket Budapestre várjuk, hogy aláírjuk a párt és a jelölt közötti megállapodást. Tudni fogjuk, hogy a frakciózó megyék vagy térségek jelöltjei közül kire számíthatunk és kire nem. Ingadozó, a párt ellen fellépő emberekre nem építhetjük a választást.

- November 12-én megismerjük a pártszavazás végeredményét. Amit eddig tudunk, az jó. Évek óta először eljutottunk a tagság többségéhez. A tagság nagy része azonosult azzal,

– Mi áll mindemögött? Vajnaiék azt írják, hogy ők a párt megújításával akarnak új erőt lehelni a pártba, a "törvényes rendet" akarják visszaállítani.

- Nézze, a Munkáspártnak most van esélye arra, hogy a kapitalizmusban csalódott emberek ránk szavazzanak. Nincs más baloldali párt. Aki eddig az MSZP-re szavazott, de most megutálta, az nem fog a jobboldalra szavazni, de bennünket szívesen választana. Ehhez semmi más nem kell, csak 176 jelölt. Az ellenzéki megyék nagy részében nincs jelölt. Vajnai bírósági "diadala" elbizonytalanít sok embert a lehetséges jelöltek közül, de főleg a támogatóink közül. Ha a Munkáspárt ezen a választáson nem ér el eredményt, a felelősség kizárólag Vajnaié, Fratanolóé és a pártellenzé-

A Munkáspárt 21. kongresszusán Csepelen, 2005. június 4-én

hogy kommunista párt akarunk lenni. Újra megerősítettük a párt többségi akaratát. A feladat az, hogy ezt az akaratot érvényesítsük a Vajnai-féle pártellenzék ellen.

- Megoldható-e kongresszus nélkül az ügy?

- Sajnos, nem oldható meg. Vajnai még be sem tette a lábát a pártba, máris támad. És ne legyenek senkinek sem illúziói, ezt nem hagyja abba. Akkor pedig meg kell oldani ezt az ügyet. Vajnait nem lehet másként meneszteni, csak egy újabb kongresszuson. Senkinek sem hiányzik most a kongresszus, de meg kell tennünk. De van itt más is! Új nevünk lesz, és helyes, ha röviddel a választások előtt kommunista lényegünket a kongresszus üzeni meg a közvéleménynek. Javasolni fogjuk a Központi Bizottságnak, hogy december 17-ére hívja össze a párt soron következő kongresszusát.

- Nem merült-e fel, hogy megegyeznek Vajnaiékkaľ?

– Felmerült! Minden párttagunk és olvasónk emlékezhet arra, hogy a párt vezetése nevében több alkalommal tettem javaslatot a megegyezésre. Vajnaiék nem akarnak megegyezést. Ők meg akarják szerezni a Munkáspártot, vagy ha ez nem sikerül, igyekeznek megbénítani.

ké, amely egy éve bénítja sok ezer ember munkáját.

– Vajnaiék azt mondják, hogy ők nem akarnak együttműködni a szocialistákkal. Így van ez?

- Nem igaz! Ha állandóan azt sulykoljuk, hogy bármi, csak ne a Fidesz, akkor maga szerint kinek a malmára hatjuk a vizet? Vajnaiék legutóbbi nyilatkozata is világosan kimondja: "Akadályozzuk meg Orbán Viktor és a Fidesz hatalomra kerülését." Miért? Ez lenne a Munkáspárt politikája? A Munkáspárt célja nem az, hogy a Fidesz hatalomra kerülését megakadályozza, hanem az, hogy küzdjön a tőke ellen, és ennek érdekében jusson be a parlamentbe.

- A Fidesz győzelmét megakadályozni csak a MSZP képes, azzal, hogy megnyeri a választást. Ha nem, hát nem! Nem a világvége következik be akkor, ha egy polgári demokratikus választáson az egyik párt leváltja a másikat. Ilyen a rendszer. Ebben a rendszerben, ahol az egyik tőkés párt váltja le a másikat, nekünk nem az a kérdés, hogy mi lesz az MSZP-vel, hanem hogy velünk, a dolgozó emberekkel és a Munkáspárttal mi lesz.

 Vajnaiék "tisztújító kongresszust" akarnak. Mi az Ön véleménye?

- Vajnai úr és az MSZP tudja: a Munkáspárt politikája a tagságunk többségének akaratától és a mi vezetésünk elszántságától függ. Vajnai és Fratanolo átálltak az MSZP oldalára, mi ezt sohasem tennénk meg. Ezért vágynak arra, hogy leváltsanak, és velem együtt az elnökséget is. A mi mandátumunk a következő tisztújító kongresszusig szól. Ha most belemennénk a tisztújító kongresszusba, a párt hónapokig csak az elnökjelöltekkel foglalkozna, és Vajnai úr elérné a célját: lebénítaná a pártot. Sem én, sem az elnökség más tagjai nem megyünk el. Maradunk, mindaddig, amíg a párt igényli. Tudjuk, hogy 1989-ben helyes utat választottunk, és ma is az az egyetlen helyes út, amelyen pártunk

többsége és magam is haladunk. - Munkatársunktól

A pártszavazást ellenőrző bizottság munkájáról

A Központi Bizottság döntése alapján a párt tagiai szavazáson nvilvánították ki akaratukat a névváltoztatásról. Korábban már A Szabadság hasábjain is megismerhettük a KB tagjainak és a megyei, budapesti aktivákon a párt tisztségviselőinek véleménynyilvánítását.

Sipőcz Sándor

Az alapszervezetekben 2005. szeptember 30-áig kellett lebonvolítani a pártszavazást, az elsődleges politikai tapasztalatokról a KB október elsejei ülésén már hallhattunk.

A Központi Bizottság által megbízott öttagú ellenőrző bizottság megkezdte a pártszavazólapok feldolgozását. A tapasztalatok megerősítik: a pártszervezetek többsége tisztességgel végig vitte a szavazást, s azon a tagság többsége, összességében hetven százalékos hányada vett részt. Sajnálatos, hogy egyes megyék, illetve he-

lyenként egy-egy pártszervezet vezetőségei ezúttal is a bojkottot választották. Így Baranya és Somogy megyékből a tagság 85 százaléka nem vett részt a szavazáson, de ez az arány Hevesben és Borsodban is 36-37 százalékos. Olyan is előfordult, hogy Somogyban vagy például Kazincbarcikán "titkosították" a pártszavazás eredményét. Mindez nem változtat a lényegen:

az elsődleges összegzés alapján is a pártszavazáson résztvevők túlnyomó többsége, több mint háromnegyede igent mondott a Magyar Kommunista Munkáspárt névre.

Bizottságunk most is lelkiismeretesen elvégzi feladatát, s a pártszavazás eredményéről részletes jelentést ad a Központi Bizottság 2005. november 12-ei ülésén.

Sipőcz Sándor a bizottság elnöke

Mai magyar rabszolgák

(Folytatás az 1. oldalról)

Az ember akkor alszik a legmélyebben. De mindenképpen föl kell kelnem. Ha elkések, kirúgnak és éhen veszünk. A szó szoros értelmében... más meló meg egyszerűen nincs a környéken.

Lidércek

- Gyerünk! Gyerünk! Háromra kint kell lenni az útkereszteződésnél. Ott vár a teherautó. Pontosan 3.05-ig. Szaporázom a lépteim, de félig még mindig alszom. Ráadásul egy tócsába léptem. A kivilágítás már csak a múlté ennek a síkvidéki falunak a külterületi földes utcájában. Itt csak szegények laknak. A község elöljárói nem igazán tartják érdemesnek odafigyelni ránk.

levegőt. Már lement a négyezer csirke, és a folyosón cigarettázunk pár perce, amikor a kis nyikhaj odajön és közli, hogy kell neki egy ember a hűtőkamrába. Micsoda "szerencsém" van! Rám esett a választása. Ám nekem nem akaródzik menni, mert érzem, hogy ebből bizony baj lesz! Mert itt 40-50 fok volt, ott meg mínusz 15. Nem jó. Túl nagy a különbség. Mondom is, hogy mi a gondom, de a művezető csak legyint.

Lenyelem a dühömet és mélységes ellenszenvemet. És megyek. Megyek, mert nem akarom, hogy kirúgjanak. Minden elképzelhető ruhát, pufajkát magamra kapok, dehát gőzölög és tüzel a testem.

S amikor bevágódik mögöttem a súlyos, szigetelt acélajtó, a hideg levegő tömör jégként fog

sokkal könnyebb és emberségesebb lett volna este tízkor kezdeni, és a szokásos éjszakai műszakban reggel hatig dolgozni, erre azonban ki kellett volna fizetni az éjszakai pótlékot! Nos, hogy ezt elkerülje a főnök, kiválasztott egy számára ideális kezdési időpontot, a hajnali négyet. Erre már igazán nem mondhatja senki, hogy éjszaka. De még nem is reggel, így elég idő van arra, hogy a húst aznapra feldolgozzuk. Bár olyan szédületes rohanás van, hogy még reggelizni vagy ebédelni is alig jut öt-hat percünk, az esetleges cigarettaszünetekről nem is beszélve. Eszméletlenül fárasztó ez,

különösen a hétfői és a szerdai napokon, amikor benn vagyunk délután ötig, hatig.

Mélységesen felháborít az, ahogy ezekkel a nőkkel bánt a munkaadójuk. Elrabolta tőlük az erejüket és az egészségüket. Kiszipolyozta őket, mint a rabszolgákat. És amikor végképp elfogyott az életenergiájuk, eldobta őket, mint egy kifacsart citromot. Óriási volt a fluktuáció. A munkásasszonyok vagy egyszerűen nem bírták ezt a munkát erővel, vagy betegek lettek. S azok voltak a szerencsések, akik még az elején leléptek, mondván: ilyen kevés pénzért ilyen munkát nem csinálnak. Így választván a pénztelen, de minden bizonnyal egészségesebb munkanélküliséget.

- De végre már itt van az útkereszteződés. Három óra nulla egy. Még vár a teherautó, melynek eredetileg busznak kellene lennie. Legalábbis ezzel csalogattak minket a meló elején, de aztán ez lett belőle. Hűtőkocsi. Csak most éppen nem hűt, mert csirkék helyett embereket szállít.

Fölmászok, átlépek néhány beszáradt vérfoltot, köszönök a többi asszonynak, akik helyet szorítanak nekem a műanyag szállítóládákon. Indulás! Irány a csirkevágóhíd.

Élő áru – élő eszközök

A asszony felkattintja az öngyújtóját, és rágyújt egy olcsó, Ukrajnából csempészett cigarettára. Majd így folytatja:

- Aztán átzötyögünk Monoron, végül megérkezünk. A sorsukra várakozó csirkék szoronganak a ketrecekben, halálos csendben... Na jó, ne gondolkodjunk ezen tovább, inkább lássuk azt, hogy ma hová is kerülök. A tollazóba, a hűtőkamrába vagy a szalag mellé? Kemény meló mindegyik. Bár tulajdonképpen nem piknikezni jöttünk ide! Csak ne volna a művezető ilyen agresszív és lekezelő. Pedig egy kis nyikhaj pasas, aki akár a fiam is lehetne.

"Szájakat be lehet fogni aszszonyok!" - közli a kis nyikhaj, ha észreveszi, hogy néhány aszszony beszélgetni kezd. A legfiatalabb közülünk is idősebb nála legalább tíz évvel.

Négy óra. Kezdődik a műszak. Fehér kötény, gumicsizma, átöltözünk. Megtörtént a beosztás is. A tollazóba kerülök, ahol hatalmas a gőz. A leölt csirkéket kopasztjuk itt meg, forró vízzel és gőzzel. Olyan meleg van itt, hogy szinte ájuldoznak az asszonyok. Mindenkinek piros az arca, mint a főtt ráké, de megállás nincs. Nem azért fizetnek. Ma négyezer csirkét kell feldolgoznunk.

Reggel nyolc óra is elmúlt, pórusaim kitágultak, ömlik belőlük az izzadtság, alig kapunk

körül. Istenem, motyogom, milyen hideg van itt!

Elfogyott életerő

- Öt perc alatt kész volt a tüdőgyulladás. Ezt már akkor tudtam, amikor beléptem oda. De más választásom nem volt.

És még munkanélküli-segélyt sem kapok, mert nem vagyok rá jogosult, hisz nem vagyok bejelentve. Tartalék pénzem pedig nincs, miből is lenne! Hiszen itt is olyan keveset fizetnek, 250-et óránként. Ebből nem igazán lehet félretenni, vegetálni is nehe-

- De ha valaki úgy gondolná, hogy a hajnali két órai kelés és a négy órai munkakezdés megdobta a fizetésünket, az nagyon téved - folytatja. - Mert a főnöknek soha nem állt szándékában éjszakai pótlékot fizetni, viszont reggelre, de legkésőbb délelőttre már a boltokba kellett szállítani a friss húst. Persze

Ennek a riportnak az eredeti változata 2000-ben készült, és az Amerikai Egyesült Államokban jelent meg. Azért csak ott, mert akkoriban Magyarországon ez a téma – az érintetteken kívül – senkit sem érdekelt. De ma már más a helyzet! Mert ha akkor jobban odafigyelnek ezekre a problémákra, talán nem kell meghalnia annak a munkásnak a vágóhídon felszedett betegségben, a papagájkórban. S (talán) nem pattannak ki az utóbbi idők egyre súlyosabb élelmiszerbotrányai sem... S (talán) a madárinfluenzáig sem jutunk el.

Lapzártakor érkezett: újabb négy papagájkóros beteget regisztráltak a szentesi baromfifeldolgozóban. Békéscsabán pedig mint megtudtuk, már régebben is történtek ilyen megbetegedések.

A halálsoron

Az asszony így folytatja a történetet: Másnapra belázasodtam.

Negyven fokra ment föl. A kemény tüdőgyulladás ágynak döntött. A szervezetem amúgy is le volt gyengülve ettől az erős hajtástól. Bár még így is fölébredtem minden éjjel kettőkor. Két hétbe telt, mire meggyógyultam, de akkor már nem mehettem vissza dolgozni. Még most is előttem van, ahogy a nagyfőnök, a tulajdonos, az Imre, a futószalagok között le-föl parádézva előadást tart az őszerinte nagyon elszaporodott hiányzásokról. "Ez nekem így nem üzlet asszonyok!" - mondta, miközben virsli ujjai között vékony, hosszú női cigi füstölgött. "Nekem nem üzlet, hogy ennyit hiányoznak. Aki hiányzik, az utána ne is jöjjön be! Nekem ugyan dumálhat arról, hogy beteg volt, úgysem hiszem el!...

Úgyhogy a dolog meg is oldódott. Ezzel a betegséggel elvesztettem az állásom, de az igazság az, hogy akkor már nem is bántam különösebben.

Akik megsebesültek a fent említett okok miatt, gennyes kézzel tovább dolgoznak, tovább fertőzve ezzel nemcsak magukat, hanem a nyers húst is. Ki tudja, milyen kórokozókat szedhet így föl a "frissnek" számító élelem, ráadásul a csirkéből készült táplálék amúgy is hajlamos a szalmonellafertőzés előidézésére, ha rosszul kezelik vagy tárolják.

Ráadásul a munkásnők, mivel be sincsenek jelentve, el sem mennek az élelmiszeriparban egyébként kötelező orvosi vizsgálatokra.

És a rühvel, tetűvel, atkákkal fertőzött csirkéket még eleven korukban puszta kézzel veszik le a teherautóról. S talán még az is lehetséges, hogy éppen Ön, aki most ezeket a sorokat olvassa, tegnap éppen ebből a húsból készítette a vacsorát...

Fort András

Milyen legyen a mi hazánk?

Dübörög a belváros. Kék lufik a levegőben, sör és kolbász illata száll. Sokaság hullámzik a Városháza parkjában, igazi "októberfest". A tömeg fölé pedig a magyar és nemzetközi tőkehatalmasság jelképe emelkedik, a Kempinsky Hotel. Záróünnepségét tartja az SZDSZ, világgá kürtölve a hírt: miénk a tér!

Már a választás jegyében zajlik a kampány a fővárosiak előtt, a Liberális Hét. Sokféle, színes műsor kínálatával igyekszik feledtetni a budapestieknek a bosszúságokat - a zsúfoltságot, a szennyeződéseket, a késlekedő buszokat, aluljárós árusokat, hajléktalanok seregét és valami álomvilágot rajzol elénk.

Panem et circenses - jut az ember eszébe az ősi mondás. Kenyeret és cirkuszt a plebsnek (népnek), különösképp a falrengető, zenének mondott hangzavar közepette.

Hiszi is, amit mond

Anélkül, hogy szakemberek lennénk a közvélemény-kutatásban, megállapíthatjuk: jelentős térhódítást ért el az SZDSZ eme eseményeivel Budapest újbóli meghódításában. Az viszont valami mást jelez, hogy e szombat délután mindössze százan emlékeztek a Terror Házánál a nyilas hatalomátvétel szomorú évfordulójára (amit épp az SZDSZ hirdetett meg). A virágok, csokrok, emlékező kavicsok kevesektől származtak avagy egyfajta közönyt képviseltek a liberális eszmékkel szemben?

De annál többen szorongtak a párt sátrában az Erzsébet téri várakozásban, amit az a kutakodás szült: vajon – szerintük – milyen lesz a jövő Magyarországa? Kuncze Gábor lépett a mikrofonhoz, elébb közölve a már tudott gyászhírt: meghalt Eörsi István. A kegyelet csendjében némán álltak a jelenlevők. Aztán a víziók máris a jelent vetítették elénk, azt, amiből meg kellene születnie Magyarországnak.

A boldogtalan, szomorú emberekből? A gondoktól álmatlan édesanyáktól, akiknek éhesen ébred a gyermeke? S éhesen alig figyel az iskolában? Életére pedig ezer veszély leselkedik, drogoktól a megrontókig? És mivé nő fel az álom-Magyarországban? Ma hitelesen-tudottan 7–800 ezer ember tántorog a létminimum alatt, további egymillióan a "megélhetés küszöbén", és újabb millióan a nyomor szintjén. Van ebből kiút? Van, aki ebből egy jobb világba képes vezetni, esetleg egy párt, pártvezér vagy képviselőcsoport együttese?

Kuncze Gábor, az elnök sem erre a kérdésre felel. A kivetítőn életéből "fontos" pillanatok peregnek. Gyermekével, kutyájával és az első lépéseivel, amelyeket újonnan választott képviselőként tesz a Parlament lépcsőin. Akkor még – bevallottan - azt hitte: itt egy új világ épül, egy boldog, új Magyarország születik. Pedig szakmája szerint közgazdász, tudnia kellett volna... Megtévesztette talán a változás, az új lehetősége, egy óhaj: boldog hazát látni és csinálni a jövő számára?

Ámbár korabeli szövege szerint tudta, szembe kell nézni a munkanélküliséggel, a pénzromlással, az adósággal, az elmaradottsággal, persze, nem láthatta a gyarmati sorsot, a hamarosti kiábrándulást - nemzeti méretekben!

Megnyitója után Bárándi Péterhez, a volt miniszterhez került a mikrofon. Jogászként ábrándos dolgokat mondott, köztük amire egyáltalán nincs esély: bizalmat szeretne a jövő országában – az emberek közt. Több mint érzelmi viszonyként aposztrofálta a "hitet" a közösségben. S még hozzátette: senki sem vetemedik majd önös érdekből a hatalom megszerzé-

Naiv ember, hiszi is amit mond?

Következett Fodor Tamás, majd Halda Aliz, alig ismert nevek. Az előbbi Örkény István egypercesével meglehetősen absztrakt módon fejezte ki kételyeit. Bár az írás címe: Legmerészebb álmaink megvalósulnak. S valamiféle háromlábú kutyafogatról szól a tanmese. Az utóbbi hölgy, valahai képviselő a parlamentben, Károlyi Amy versével felelt az ominózus kérdésre: végig gondoljuk, hogy mit kapunk ettől az országtól? A kérdés valóban költői: megkérdeznék efelől a ténfergő egykori téesztraktorost, a kisdiákot, aki kilométereket gyalogol, mert megszüntették az iskoláját, s főleg azt, aki már napok óta nem evett? Avagy a budatétényi plázában a pénztárosnőt, aki óraszám tonnákat továbbít a pénztárgépe előtt és még a mellékhelyiségbe sincs idő kimenni? A szerelőt, aki hónapokig vár a megdolgozott bérére? És a parasztot, akinek munkája, kevéske pénze van az eladhatatlan terményben vagy már lemondott az állatokért járó és szélhámosok kezébe került járandóságról?

Hatszázéves közös történelem

"Mondd, mit érlel, annak a sorsa, kinek nem jutott kapanyél?" – kérdezhetnénk József Attilával. És válasz nincs, ahogy nem volt a Horthy-korszakban sem, és nincs elfogadható a mai, a hárommillió koldus országában.

Ezért hangzott hiteltelenül Kóka János gazdasági miniszter hihetetlen optimizmusa: a siker országát várja és igyekszik megteremteni? Hogyan? Példatotta, akik szerepeltek már a liberális délutánon. Így kell ezt csinálni! Miként a három milliárdos a százas listáról, ők a tévé reggeli műsorában mondták el, mennyit dolgoznak...

De a négyszázezer munkanélkülit, a több tízezer hajléktalant, a koldusokat senki sem kérdezte, hogy éli az életét.

És jött Daróczi Ágnes, aki legelőbb a romák életérzéseit és helyzetét vetítette a hallgatóság elé, s úgy vélte, olyan ország kellene, amelyben mindenki – a levegővétel természetességével – vállalhatja önmaga identitását. Tehát békés, együttműködő, esélyteremtő országot kíván. De vajon, mi az esélye annak a nem túl sok cigánygyereknek, aki eljut a középiskolába? Eljut az egyetemre is? "Hatszázéves közös történelmünk van" – mondotta, és ezen az alapon igényli a biztonságos jövőt, a romáknak is!

Majd Gerő András történész fejezte ki: demokratikus Magyarországot akarok! Olyant, amely a liberalizmus "kontrollja" alatt áll. Nos, e kijelentés nem meglepő, mi mást mondhatott volna?

Vélhetően, a reménytelenséget fejezte ki Konrád György azzal, hogy megismételte egy hasonló témában 1992-ben már elmondott beszédét. S még ma is időszerű! Talán érdemes idézni belőle egy mondatot: "ha jól állunk (dolgaink simán mennek – a szerk.), beszédünk egyszerű, ha rosszul állunk, dagályos". Manapság sok dagályos beszédet lehet hallani!

Van válasz a kérdésekre?

Mialatt a belvárosi "úri közönség" jól szórakozott, hiszen az eszmecsere hasonlított egy kultúrdélutánhoz, eléggé sűrű volt a jövés-menés. Mégpedig azok részéről, akiket kevéssé elégített ki az ábrándos, semmitmondó válaszok sokasága. Meglehet, köznapi gondjaikra kézzelfoghatóbb megoldásokat vártak? A vállalkozó könnyített adózásra számít, jobb hitellehetőségre, a dolgozó módosított Munkatörvénykönyvre, a diák egyszerűbb felvételi rendszerre, jobb tanulási feltételekre, ösztöndíjra, az "utca embere" tiszta közéletre, az idős ember szilárd közbiztonságra, értékálló nyugdíjra!

Mindezek helyett harsogó, dübörgő zene, pattogó vásári színhely – a panem et circenses töltötte be a várakozást. És a magyar valóság szörnyű sóhaja nem ért el a Városháza parkjáig. Egyre kevesebb az érdeklődés az iránt: milyen legyen a mi hazánk?

Mivel a rendszer, a tőkés világ - és hűséges kiszolgálói nem tudják a választ erre a kérdésre.

Mártonfy Mihály

Köszönjük!

Ünnepélyes keretek között adtuk át Thürmer Gyula elvtárs köszönőlevelét Vadász Miklós elvtársuknak, megköszönve azt a hatalmas anyagi segítséget, mellyel sokadszorra segítette ki kerületi pártszervezetünket.

Vadász elvtárs – aki 1945 óta tagja a pártnak, részt vett az ellenforradalom leverésében; 1989-ben az elsők közt szervezte újjá a pártot, s azóta is rendszeresen segít ötleteivel, lelkesedésével, s nem utolsósorban anyagilag.

A XVII. kerületi pártszervezet és az egész párt köszöni eddigi munkádat, Miklós bácsi!

Gilicze Attila

Két forinttal olcsóbb!

A belvárosi áruházban a rágógumi két forinttal olcsóbb! Bizony, a hír mellbevágó. Azonnal rohanni kell a Belvárosi Áruházba rágógumiért... De mást nem érdemes venni, mert minden drágább, mint a szupermarketben. Benzinért viszont a határon túlra kell átruccanni... És folytathatnám a sort. A kapitalista kereskedelem rablógazdálkodása először is becsapja, és kifosztja a vásárlót, ugyanakkor szinte alsó tagozatos iskolás gyerekké teszi.

Ezrek vagy tízezrek vannak az országban, akik egész nap csak a plázákat, szupermarketeket járják, kezükben a reklámújsággal, és bejárják az egész várost, sőt, megyét vagy netán a fővárost, hogy néhány fillérrel olcsóbb áruhoz jussanak.

"Äkció" – ez most a jelszó. Minden héten más árut áraznak le, általában olyanokat, amiket a szocializmusban nem is engedtek volna árusítani silányságuk miatt!

Miközben ezt a levelet írtam, csöngött a telefon. Egyik ismerősöm szólt, hogy menjek az új nagy áruházba, mert ott hat forinttal olcsóbb a Túró Rudi...

> Dezső László Esztergom

Ingoványos talajon

Vannak, akik kortévesztéssel illetik a szocializmus erényeivel hivalkodó társaikat. Úgy vélik: aki visszafelé tekinget időben, az képtelen előre látni és a jövő céljainak, értékeinek fölismerésére.

Velük szemben azt tartom: akik a másfél évtizede véget ért múltat megtagadják (kár, hogy sokan vannak ilyenek), többnyire képtelenek a potenciális jövő tárgyilagos számbavételére. Különösen, ha egy tiszteletet érdemlő múlt elhamarkodott megtagadását követően azt kell megtapasztalniuk, hogy a hajdan fölösleges csinnadrattával beharangozott "boldogabb jövő" vára igencsak ingoványos talajon épül.

Nyilvánvalóvá vált mára, hogy a rendszerváltás megtörténte óta az emberek egyebet sem tesznek, mint újra meg újra tanulják az alkalmazkodás és a sikeres túlélés fortélyait. (Van akinek ez sikerül, a többségnek azonban nem.) S bizony máig sincs megnyugtató válasz arra, hogy mit hoz a holnap, milyen lesz a jövő közeli és távoli képe.

Csak bizonyos anyagi gazdagságban leledző urak és más pedigrés társaik csodálkozhatnak azon, hogy a kiszolgáltatott tömegek zavarodottságukban, kilátástalanná vált helyzetükben a múlt emléke felé fordulnak, s benne keresnek kapaszkodókat. Csak számukra szokatlan jelenség, hogy az emberek a bizonytalanság és távlatnélküliség állapotát viselik el a legnehezebben.

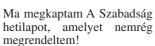
A rendszerváltás kárvallottjainak mind nagyobb hányada úri huncutságnak tulajdonított politikára vezeti vissza saját nyomorúságát. Az utóbbi tizenöt esztendőben kormányzati szerephez jutott politikai elittagok bűnéül rója fel, hogy országlásuk idejében azt is lerombolták, ami az előző államalakulatban haladó volt, s ami továbbra is jól szolgálta volna a lakosság többségének érdekeit. Rombolásaikat az utánuk következő nemzedékek jövőjének bizonytalanná tétele szemszögéből sérelmezik leginkább.

"A múltat végképp eltöröl-ni!" – ismerős ajánlás. Bár aligha kétséges, az elnyomók részéről mindez eléggé kilátástalan próbálkozásnak tűnik. Mert eltakaríthatták az útból a szembeszökő szimbólumokat: ledönthettek bizonyos szobrokat, emlékműveket, leverhették az emléktáblákat, megváltoztathatták a számukra zsenánt utcaneveket. Az efféle megoldások – bármily látványosak legyenek – a dolog könnyebb részét képezték. A hegyet ugyanis könnyebb elmozdítani, mint az emberek tudatának megváltoztatásával átformálni a közgondolkodást. Különösen a csalódott milliókét, akiknek nyugodt, kiegyensúlyozott életet teremtett a szocializmus, s akik csak a korlátlan szabadság eljöveteléről szajkózott szólamoktól keletkezett fokozott jókedvükben mondtak nemet az előző rendszernek.

A többség azóta túljutott már a kijózanodáson, s a másfél évtizeddel ezelőtti illúziói is eltűntek. Most már csak az a kérdés, meddig terjednek a rászedettek türelmének határai, meddig hajlandók tétlenül elviselni a nyakukba telepített viszontagságokat.

Dr. Südi Bertalan

Megrendeltem A Szabadságot

Miért rendeltem meg? Azért, mert A Szabadság a munkások lapja és tartalmilag széles skálájú. A szenvedő emberek sorsát próbálja a vállára venni. Kortól, nemtől, társadalmi helyzettől függetlenül. Ez azért is érték, mert manapság nem sokan szeretik az igazságot! Több esetben jártam már Kádár János elvtárs és Tamáska Mária síremlékénél, a Munkáspárt meghívásávaltársaságával. Találkoztam Thürmer Gyulával is, aki nagyon szimpatikus ember számomra. Tisztelettel nézek rá, mert fel merte vállalni ezt a nem népszerű feladatot ebben a vadkapitalista világban.

Sajnálatos, hogy a mai urak félnek a vörös csillagtól. A sarló és a kalapács utálatos a Fidesznek, az MSZP vezetőinek. Elfelejtették, kiknek a munkájából lettek multik és Amerika talpnyalói. Bezzeg a munkás nyugdíjasok járadéka a béka feneke alatt van. Kádár János idejében nem voltak munkanélküliek, éhezők, koldusok.

Pálinkás Mihály *Gyöngyös*

Megkésett köszöntő

Ha jól emlékezem, úgy kilenc éves voltam, amikor szüleim úgy döntöttek, lakást cserélünk. A változásból csak annyi volt a pozitívum részemre, hogy végre közel kerülhettem ahhoz a színházhoz, amely addig távoli, elérhetetlen palota volt számomra, s csak ha a villamos vagy éppen busz jóvoltából vitt a Blaha Lujza tér fele az utam, vethettem futólag pillantást a legendás intézmény impozáns épületére. Élve a lehetőséggel, most már naponta zarándokoltam el a Nemzeti Színházhoz, hogy a repertoáron levő darabok (és a bennük szereplő színészek) fotóit láthassam, és persze egyúttal informálódhassam az új darabok bemutatójáról is. Ám arra, hogy belülről is láthassam Thália (általam) leginkább tisztelt szentélyét, nem is mertem gondolni.

Valószínűleg valahogy édesapám mégis tudomást szerezhetett napi zarándoklataimról, mert egy nap színházjeggyel lepett meg, amely a Bánk bán előadására szólt. Családom akkori anyagi helyzetét ismerve, még egy jegy vétele is luxusnak számított. Várakozásaimban nem is csalatkoztam. Olyannyira nem, hogy egy-egy színpadkép és színész alakítása ma is úgy él bennem, ahogy akkor láttam... Bánk, Petur, Biberach, Gertrudis... És persze Ottó, akit Ön, Kállai Ferenc alakított... Később, az évtizedek során aztán számos szerepben láthattam, Tisztelt Művész Úr! Alakításainak sorát nem is kísérlem meg felsorolni, meg méltatni sem, mert arra e hely nem is lenne elegendő. De amikor a Napkelte stúdiójában az Önt ünneplő műsort néztem, arra a következtetésre jutottam, hogy most olyan ritkán látható valaminek vagyok a tanúja, amit egyszerűen csak csodának szoktak nevezni. Hiszen az önzetlen szeretet és a feltétlen elismerés ilyen fokú megnyilvánulása napjaink lélektelen, brutális világában ismeretlen fogalom. Sokszor láttam és látom elismert nagy sztárok ünneplését, ahol a mindenáron való elkápráztató flancolás a kötelező etikett része. A valós művészi teljesítménynek és az emberi érzelemnek mindehhez semmi köze. Nem volt itt nagy "attrakció". Csak az idősebb és fiatalabb pályatársak megindultsággal és szeretettel telített szavai.

S ez az ünnepi csoda tovább fokozódott, amikor beült a pályatársak koszorújába, s a verses köszöntésre Ön verssel válaszolt. Meggyőződésem, hogy ennél méltóbban nem lehetett megünnepelni az Ön nyolcvanadik születésnapját, mint ahogy ezt a műsor stábja tette (elismerés és köszönet a műsor készítőinek). Többet ért ez számomra (feltételezem sok néző számára is), mint bármilyen feltupírozott gálaműsor. És amint az érzékelhető volt a képernyőn, az Ön számára is... Noha az ilyen jellegű műsorok általában összegző céllal készülnek, legnagyobb örömömre kiderült, hogy még mindig aktív. Ez manapság nagy dolog, nem csak azért, mert a kultúrára egyre kevesebb pénz jut, hanem mert az előbb leírt tény logikájánál fogva az Ön generációjából is egyre kevesebb művész jut a játék lehetőségéhez. Másrészt az a nagy színészgeneráció, amelynek Ön is kiemelkedő alakja, egyre inkább fogyatkozik... Ezért kell örülnünk, hogy Ön és a még meglevő nagy színészmágusok még itt vannak (a hagyományt folytató és megújító) ifjabb pályatársakkal, és velünk nézőkkel, akiket elvarázsolnak estéről estére, mikor a színpadon a függöny felgördül. Miközben egyesek naponta oktatgatnak a hazafiság és magyarság fogalmáról, Ön ezt a saját eszközeivel sokkal hitelesebben és hasznosabban tette és teszi... S tegye továbbra is nagyon sokáig!

R. G.

Hirdessen A Szabadság

hetilapban!

Többszöri megjelentetésnél kedvezményt adunk. Várjuk megrendeléseiket!

> Részletes információ: Huszár Zsófia Telefon: 313-5420

TAKTIKA

Ha egy szám után két meghatározás található, az első és vízszintesé.

MEGHATÁROZÁSOK:

 Airikai sivatag. – Az agora mentén épült fedett, nyitott oszlopcsarnok. 2. Vízesés. 3. Épületszárny. 4. HUNN. 5. Egyiptomi napisten. 6. Színész (Péter). 7. József Attila Szabados dalából idézünk; az első sor – "..., te bunkócska, te drága" (orosz forradalmi dal). 8. Indíték. 9. Nem is közelítő! 10. Ugyanúgy, ismét, latinul. 11. Néhai lett sakkozó (Mihail). 12. Egyetemi kórház. 13. Bantu nyelv. 14. Dal. 15. Röstell. 16. U ...; az ENSZ főtitkára volt. 17. Kon-...; Heyerdahl-expedíció. 18. Disc jockey, röv. 19. Ritka női név. -Értékesít, népiesen. 20. A szélein oda! 21. Robert de ...; amerikai színész, rendező, producer. 22. A rádium vegyjele. 23. Állati fekhely. – Japán elektronikai márka. 24. Nézd csak! 25. Alma-...; Almati korábbi neve. 26. Nemzetközi Lenin-békedíjas iráni író volt (Bozorg).

27. Sima bundájú hiúz. 28. Kígyóhal. 29. A kokas párja. 30. Sopronhoz csatolt, ásványvízéről híres község lakója. – Az idézet második, befejező sora. 31. ... Hals; a középkor végén és az újkor elején élet holland festő. 32. Csukcsföld székhelye. 33. Verssor vége egy vagy több másikkal összecseng. 34. Kicsinyítőképző. 35. Pihentetett szántóföld. 36. Füstölnivaló, becézve. - A réz vegyjele. 37. Maja romváros Hondurasban. 38. Szocialista realista szobrász volt (Viktor). 39. Villanófényforrás. 40. Ruhát száradni rakó. 41. Az örök város. - Ragadni kezd! 42. Cseh város lakója. 43. Maximálisan megfelelő. 44. ... berek, nádak, erek. -Prémes állatbőr. 45. Zalai város. 46. Cseh-német folyó. 47. Rosina gyámapja A sevillai borbélyban. 48. Szintén ne. 49. A Tristram Shandy úr élete és gondolatai c. regény szerzője (Lawrence). 50. Mekk mester személyneve. 51. Muszlim isten. – Forma. 52. ...Tognazzi; kedves emlékű olasz színész. 53. Ellenállást legyőzve valamely pontig nyomul. 54. Ady egyik álneve. 55. Időmérő. 56. Páratlan jojo!

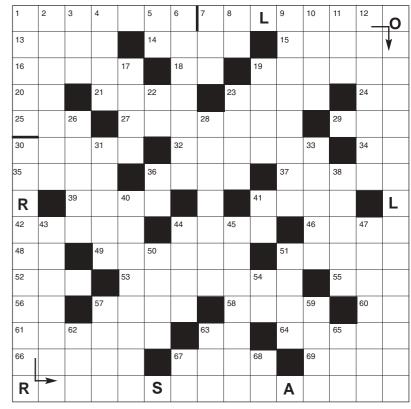
57. Terület, régiesen. – ... Garib; türkmén és azeri népi hősköltemény. 58. Holland sajtváros. 59. Sztálin ellenfele a nyelvtudományban (Nyikolaj). 60. Törökország gépkocsijele. 61. Néhai labdarúgó (József). 62. ZLE. 63. Az ón vegyjele. – Sérülés. 64. Gyertyabél. 65. Hazai popegyüttes. 66. Kimosott ruhaneműt tiszta vízbe márt. 67. Német író (Stefan, 1913–2001). – hódbőr! 68. Római kétezer. 69. Redőny.

Horváth Imre

Az előző lapszámunkban megjelent rejtvény helyes megfejtése: Ahol nincsen hús a babban, füstölt burzsuj főjjön abban.

Nyertesek: Benkő Tiborné (Salgótarján), Kőrösi István (Ajka), Horváth László (Pecöl).

E heti feladványunk helyes megfejtését 2005. október 31-ig lehet beküldeni a szerkesztőség címére (1082 Budapest, Baross u. 61.)

A panelprolikat választottam

EGYRE INKÁBB SZORONG A FALU

Mögöttünk egy álomvilág, a valahai Magyarország... Körülöttünk a hétköznapok valósága, ridegsége, a betonba, üvegbe ágyazott tőke, a mindenható profit és a számítógépek, a kijelzők fénye, monitorok villogása. Semmibe hullt a munka fensége, értelmét veszti az örömteli élet. Marad az egyetlen "motiváció" – a profit.

Úton az ismeretlenbe

Negyedszázad, egy életnyi élet adatott nekem a pilisi hegyek közt. Lábam alatt az évezredes falu, múltja a magyar múlt: római köveket forgat ki az eke, Árpád kócsagtollas vitézei száguldoztak erre, Mátyás király vadászott az erdőkben, majd a dúlás után németek jöttek hazát keresni itt... Néhány száz esztendő, és a nagy világégés áldozatai lettek.

Nemrégiben próbáltak új utat vágni az ismeretlenbe, ba, és nemegyszer külföldi olvasmányok közé.

Közben dagadtak hatalmasra a vagyonok, s nem is az itt honosoké. A volt miniszter rokonsága a közeli tavon éttermi-szálloda komplexum tulajdonosa lett. A valamikori nagy ember a közeli állami erdőkből kihasított birtokon épített kastélyt, és a valaha telkes üdülőövezetben, a hobbikertek helyén megjelentek a milliárdosok!

Teherautót láttam felmenni a hegyre az épülő villához. Nyögött a szobányi páncélszekrény alatt, vajon mit tart ma benne a gazdája? De számos "hungary" vezére, alvezére, magyarán a mionjai az országúton repesztenek!

Egyre inkább szorong a falu a köré gyűlő milliárdosok gyűrűjében: a kastélyok, paloták szorításában.

A politikai küzdelmekben pedig a nincsteleneknek, a gyarapodó segélyezetteknek, a tönkrementeknek nincs szószólójuk. Vélik: értük senki nem áll ki! Részükről hiába minden panasz, esetleg alakoskodás, legfeljebb eszköznek, alibinek tekintik őket a "vezetés" legalitásához.

Ilyen közegben hangzik el a "panelproli", akik miatt elveszett a múltciklusbeli hatalom. Rosszindulatú, lenéző és tudatlanságot sejtető titulus, mégpedig azok iránt, akikből – egy felfogás szerint – 12 egy tucat.

A hajléktalanokat elűzték

Megosztott ország, megosztott társadalom. Féktelen gyűlölködés mindenfelé. És az egyik fél hívei szajkózzák: panelprolik. Értve alatta a ma vesztésre állókat, a tömegeket, akiket nem sikerült az uralmuk alá vonni. A múlt rendszertől kapták az otthonukat, rendes munkát és tisztes jövedelmet. Talán nagy részük nyugdíjas és emlékeiben van mire visszatekinteni!

Ezek ott vannak majd kétmillióan Kelenföldön, a Füredi úton, Újpalotán, Pécsett, Győrött, Miskolcon, Debrecenben, Salgótarjánban, Dunaújvárosban...És mindenütt, ahol panelből épültek – gyári úton – a házak. Az ország ötöde él így. Meglehet, ez a kemény mag? Amellyel nem lehet az új gazdagoknak játszadozni? Belőlük alakul az új munkásosztály? Fiatalok, akik másutt nem tudnak lakáshoz jutni? Csak idősebb rokonaik, szüleik, nagyapáik által?

Nos én voksoltam, választottam: odahagytam a "milliárdos falut" és átköltöztem talán örökre egy lakótelepre. A panelprolik közé.

Mert vállalható ez a név! Még inkább, mint az új gazdagoké, akikről tudnivaló, hogy a vagyont aligha tisztességes úton szerezték. Egy-másfél évtized alatt nem lehet félmegyényi földbirtokot, szőlőskertet, tejgyárat, vágóhidat, kastélyokat "összekuporgatni".

A lakótelepen sem fenékig tejfel az élet. Jelenünk visszásságai sokféleképp vannak a köznapokban. Például érkezésünkkor a hatalmas park tele volt vagy 40-50 hajléktalannal. A bokrok alja megterítve fóliasátrakkal, takarók, paplanok gubancával, flakonok éktelenkedtek az összekötő utakon, a pingpongasztalokon, és a mákonyos fazonok érthetetlen rikácsolással veszekedtek. Vajon törvényszerű-e, hogy idáig jutottak és rajtuk segít-e valaha valaki? Ők azok, akik önerőből már semmiképp nem tudnak megbirkózni életük gondjaival.

Ám a panelek népe reggelente még munkába indul! Őket választottam. Közéjük

tartozom.

Mártonfy

amikor ránk tört egy másik világ. Személyes ismerősöm lett minden küzdő. A munkáját vesztett vincellér, az állatgondozó, a kertész, a suszter, a szerelő, a kombájnos. Csodálhattam az embereket, akik nem adták meg magukat. Bori néni majd hatvan évesen szerez jogosítványt és traktorra száll. Matyi bácsi rossz járgányával fuvaroz, a Dankó fiúk terményesboltot nyitottak. A pajtákban csirkét neveltek, a főúton üzlet nyílt és az első virágos bolt. Sanyi az erdei legelőkön birkákat, kecskét legeltet, megtanulja a sajtkészítést!

A falu élni akart. A gyár, a téesz, az ipari üzemek, szövetkezetek szétzilálása után.

Telefon kellett, villany és vízvezeték és hírverés, hogy ismertté legyenek az emberek törekvéseikkel, gondjaikkal. Hogy hitel legyen, kedvező, hogy támogatás legyen, beruházás, ha bankba mennek vagy minisztériumba, már tudják az ottaniak: a falu neve, s az emberek a pontosságot, a becsületet, a munka hitelét jelentik.

Így történt, hogy nem is olyan régen a legnagyobb újságokban fordult meg a nevük: a Népszabadságban, a Népszavában, az (akkori) Magyar Nemzetben, a Hírhozóban, a Pest megyei Hírlapban, a Budapesti Napban és a helyi lapokban, mint a Csabai Polgár, a Vörösvári Újság, a Szentiváni Krónika, a Solymári Hírmondó, a Pilis Press hasábjain. Így került a falu neve, hajdani bányászok, parasztok, mesterek neve az országos köztudat

komprádor burzsoázia, az idegen érdekek kiszolgálói települtek monstrum házaikba. Terepjáróik, riasztóik vijjogása veri fel a hegyek csendjét...

Multik szorongatásában a falu

S jöttek a milliárdosok. Építkezéseiktől hangosult el a hegyek csendje. Gazdasági hatalmukkal a politikát is uralni akarják! A falu a jobboldal fészke, a pilisi völgy a konzervatív erőké. És a viaskodásban megszületik a kifejezés: panelprolik. Üzletekben, éttermekben, közéleti fórumokon gyakorta lehet hallani. S akik mondják, azoknak csak a heti italszámlájuk kiteszi a minimálbér összegét. Az újságosnál kilószámra veszik pártjuk kiadványait, napilapját, és a házak egyik-másikán a nemzeti zászló hirdeti gazdáik lelkületét, világnézetét – elkülönülését!

A kényszervállalkozások nagy része szűnőben, feladják az üzletüket, átadják, próbálja más. Sokan az ipart adják viszsza, nem éri meg. A multik viszont befonják a falut. Az autókereskedésből márkaszerviz lesz, a fűszeresek torkán a kés – hiába kürtölik cégtábláik: Honi áru – az üzletházat külföldi multi építi és nyitja meg hamarosan a közelben. Kisfuvarozók adják el teherautóikat, mert nem bírják a versenyt a tőkeerős idegenekkel, amelyek ka-

Moldova György újabb kötetei

A szeptemberi szolnoki gulyásfesztiválon, a Munkáspárt sátránál dedikálta a könyveit Moldova György író. Nagy érdeklődés övezte legújabb művét, Az utolsó töltény ötödik kötetét. Az érdeklődök Székesfehérváron, a Fehérvári Vigasságok munkáspárti sátránál is megvásárolhatták személyesen az írótól önéletrajzi regényének köteteit. Olvasóink pedig jövő heti számunktól kezdve a megjelenés előtt álló hatodik részből olvashatnak részleteket.

Kitüntetések,

papír- és fémpénzek,

képeslapok, porcelánok

adásvétele.

VERES ÉREMBOLT,

VII. ker. Izabella utca 37.

Tel.: 322-4799

H-P: 9-17 óráig.

»OBSERVER«

BUDAPEST MÉDIAFICYELÓ KFI 1084 Budapest, Auróra u. 11. Tel.: 303-4738, Fax: 303-4744 E-mail: marketing@observer.hu http://www.observer.hu

SZABAD RIPORT

Elektronikus
riport–folyóirat. * Cenzúrázatlan helyszíni anyagok,
az Igazi Való Világból.
Kattintson rá!
www.szabad-riport.gportal.hu

SZABAD RIPORT

"Az a világ, amit látsz, csak egy cukormázas felszín. Van alatta egy másik világ. Az az igazi." www.szabad-riport.gportal.hu. Kattints rá!

KEDVES OLVASÓNK!

Politikai szempontból egyaránt fontossá vált, hogy lapunk olvasói értsék és támogassák szándékunkat, *A Szabadság* előfizetői táborának növelését. Ezt szolgálja a 8. oldalon kivágható megrendelőlap. Kérjük, segítsen, hogy kezdeményezésünk eljusson leendő olvasóinkhoz!

Lepje meg barátját, ismerősét azzal, hogy – például egy hónapra – előfizeti részére *A Szabadságot*! Ha lapunk megnyeri tetszését, nyerhetünk egy további rendszeres előfizetőt, olvasót. Ha szándékunk megvalósul, az segítené *A Szabadság* anyagi helyzetének stabilizálódását, de hozzájárulna politikánk népszerűsítéséhez is.

Kérjük pártszervezeteinket, hogy a megrendelőlapot sokszorosítsák, és a későbbiekben folyamatosan hasznosítsák. Nyújtsanak segítséget *A Szabadságot* előfizetni szándékozóknak, hogy kívánságuk a postához, illetve – értelemszerűen – a Progressio Kiadóhoz eljusson. *Kedves Olvasónk! Köszönjük a segítséget!*

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

Tizenhetedik éve jelenik meg hetilapunk, **A Szabadság,**Magyarország egyetlen következetesen baloldali, kritikus újságja.
Mi mást és másképp írunk a gazdaságról, a politikáról, a külvilágról, az ország, az emberek helyzetéről, életéről. Aki olvassa, megismerheti a Munkáspárt céljait, politikáját is.
Levelezési rovatunkban sok – talán Önhöz hasonló gondolkodású – állampolgár véleményével találkozhat. A Szabadság hasábjai nyitottak minden baloldali érzelmű ember, haladó mozgalom, szervezet számára.

MUNKÁSPÁRT - MUNKÁSPÁRT

A Gyurcsány-kormány idén harmadszor emeli a gáz árát. Ha drágább lesz a gáz,

drágább lesz a kenyér, a hús, drágább lesz minden.

Ha drágább lesz a gáz, sok kórházban és iskolában nem lesz fűtés.

Ki akadályozhatja meg a gázár emelését? A miniszterelnök! Törvény adta joga!

Nem teszi!

Emeli az árakat, engedi, hogy elvegyék nehezen keresett forintjainkat.

Akadályozzuk meg mi együtt a gázárak emelését! Tiltakozzunk!

> Védjük meg a kenyerünket! Védjük meg utolsó forintjainkat!

Ha egyetértesz velünk, hívd, keresd a Munkáspártot Budapesten, vidéken, az egész országban!

MUNKÁSPÁRT - MUNKÁSPÁRT

Intés az Európai Uniótól

Ellentétes az uniós normákkal a használt autókra kirótt regisztrációs adó: legalábbis ezt állapította meg egy nemrég közzétett jelentés, amely Magyarországot elmarasztalja a szóban forgó illeték miatt.

Már pusztán az is elgondolkodtató, hogy összeurópai szinten megrovásban részesül hazánk, ami a fiskális szemlélet, a mindenből pénz csinálás logikájának túltengése miatt nem is csoda. Ám az EU-s szabályok figyelmen kívül hagyá-

sánál is nagyobb probléma az, hogy a regisztrációs díj mellett számtalan, többtízezer forintos nagyságrendű összegeket felemésztő taksa létezik – eredetvizsgálat, súlyadó, kötelező biztosítás, a gépjármű műszaki vizsgáztatása vagy az új kocsi

mellékes, hogy a majd minden háztartásban fellelhető autók nem mindegyike luxuscikk, hanem épp ellenkezőleg: számtalan dolgozó munkába járásának legalapvetőbb esz-köze, jelentős részben elavult, régi, adók nélkül is rengeteg karbantartási költségek igénylő jármű. Miként a tömegközlekedést reklámozó propaganda arról is megfeledkezik, hogy példának okáért a reggelente gyakran tömegnyomorban buszon, villamoson vagy metrón bumlizó átlagember éppúgy ki van szolgáltatva a BKV szinte előírásszerű éves tarifaemelésének, mint a gépkocsi tulajdonosa a kormányok adópolitikájának vagy az üzemanyag árváltozásának.

átírásának költségei plusz az

elengedhetetlen benzinár -,

amelyek nem éppen az egysze-

rű ember pénztárcájához van-

nak méretezve. Ráadásul

egyes adófajtákat csak az ez-

redforduló tájékán vezettek be.

kormányaink számára teljesen

Egymást ciklikusan váltó

B. Deák András

MEGRENDELŐ

Kérem küldjenek az alábbi címre 1 példány A Szabadság bemutatószámot!*

Megrendelem A Szabadság ..... példányát**

- havi előfizetéssel (460 Ft/hó)
- negyedévi előfizetéssel (1380 Ft/negyedév)
- féléves előfizetéssel (2760 Ft/félév)
- éves előfizetéssel (5520 Ft/év)

Név:							 							 									 					
Cím:							 			 				 									 					

A bemutatószám megküldését a Progressio Kiadótól kérje (1082 Budapest, Baross u. 61.)! Az előfizetéses megrendelést a hírlapkézbesítőnél, a Magyar Posta hírlap-ügyfélszolgálati irodáin, vidéken a postahivatalokban lehet leadni. Kettő vagy több példány azonos címre történő postázását a Progressio Kiadó is vállalja.

--**X**-----

MEGHÍVÓ

A Munkáspárt budapesti szervezete 2005. október 28-án pénteken 15.00 órai kezdettel a Kerepesi temetőben, az 1956-os ellenforradalom áldozatainak sírkertiében megemlékezik a budapesti pártház védőiről, az ellenforradalom áldozatairól. Minden érdeklődőt várunk!

BUDAPESTI ELNÖKSÉG

A kiadó közleménye

Tájékoztatjuk előfizetőinket, olvasóinkat, hogy lapunk jövő héten, október 28-án a szokásos módon és terjedelemben jelenik meg, majd a rákövetkező héten, november 4-én (az a heti munkanap-átrendezések miatt) nem jelenik meg. Tehát október 28-át követően legközelebb november 11-én pénteken (belső terjesztésben csütörtökön) jelenik meg A Szabadság.

Állásfoglalás

A Munkáspárt Veszprém megyei elnöksége 2005. október 15-ei ülésén megvitatta a KB-el-nökség október 11-ei nyilatkozatát.

A megyei elnökség egyetért a Munkáspárt Országos Elnökségének nyilatkozatával. Helyesli, hogy a Munkáspárt nem változtat eddigi politikáján, hogy a jövőben nem kíván más pártokkal együttműködni, és a 2006-os választásokon önállóan indul.

A megyei elnökség változatlanul elítéli a párton belüli frakciózást, és mindent megtesz a pártegység erősítése érdekében.

Illés Imre megyei elnök

OLVASSA, Terjessze, Támogassa!

A Szabadság Alapítvány számlaszáma:

OTP 11705008-20441997

Kitüntetések,

papír- és fémpénzek,

képeslapok, porcelánok

adásvétele.

VERES ÉREMBOLT.

VII. ker. Izabella utca 37.

Tel.: 322-4799

H-P: 9-17 óráig.

Emlékezzünk!

Ihrlinger Antalra

Ihrlinger Antal nyomdász volt, a korai magyar szocialista munkásmozgalom egyik vezetője. Száztizenöt éve halt meg.

Ausztriában lett tagja a nyomdászok szakegyletének. Részt vett az 1863. évi lengyel felkelésben. A 60-as évek végén tért vissza Magyarországra, és csatlakozott a nyomdászok szervezetéhez.

Az Általános Munkásegylet egyik alapítója, 1869 júniustól alelnöke. Nézeteire a lassalleanizmus és a polgári demokratikus eszmék hatottak. Kezdeményezésére szövetség jött létre az Általános Munkásegylet és a kormány szélsőbaloldali polgári ellenzéke között.

1872-ben a hűtlenségi per egyik fővádlottja. Felmentése után rövid ideig Bécsben dolgozott, majd hazatért és jelentős szerepet töltött be a szocialista munkásmozgalom újjászervezésében.

Egyik alapítója és kiadója a Munkás Heti Krónikának és az Arbeiter Wochen Chroniknak.

Nevéhez fűződik az önálló pártnyomda megteremtése.

Az 1873-ban megalakult Magyarországi Munkáspárt szervezője és első elnöke.

1873 novembertől 1877 februárig a magyar és német nyelvi pártlapok szerkesztője.

Részt vett a Nemválasztók Pártja, majd az Általános Munkáspárt létrehozásában, tagja mindkét párt vezetőségének.

A 80-as években az Általános Munkáspárt tényleges vezetője.

Ebben az időben azonban már nem tudott lépést tartani a forradalmi munkásmozgalom fejlődésével, jellegzetes képviselőjévé vált a szociáldemokrácia mérsékelt irányzatának.

A második Internacionalé alakuló kongresszusán még képviselte az Általános Munkáspártot. Az osztrák és a magyar szociáldemokraták pozsonyi értekezletén 1889 szeptemberében azonban hevesen bírálták, rövidesen megfosztották pártfunkcióitól.

Erre Ihrlinger a mérsékelt irányzat híveiből ellenzéki csoportot szervezett, majd betegsége miatt visszavonult a mozgalomtól.

Barek István

Hirdessen

A Szabadság hetilapban!

Többszöri megjelentetésnél kedvezményt adunk. Várjuk megrendeléseiket!

Részletes információ: Huszár Zsófia, telefon: 313-5420

VESZTESÉGEINK

Delbó József, aki 1971 óta volt a párt tagja, 74 éves korában elhunyt. Győr vidéki alapszervezet **Márfi Gyula,** aki 1945 óta volt a párt tagja, 79 éves korában

elhunyt. Orosházi alapszervezet

EMLÉKÜKET KEGYELETTEL MEGŐRIZZÜK

a Szabadság

A Munkáspárt központi politikai hetilapja Felelős szerkesztő: Szabados Judit Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61. Telefon: 313-5420 (közvetlen); 334-1509/22 m. Telefax: 313-5423 Lapterjesztés: Szigeti Endréné, tel.: 334-1509/23 m. A Szabadság e-mail címe: mp400@axelero.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató ISSN 0865-5146 Hírlapárusítás formájában terjeszti a Lapker Rt. Budapesten és vidéken.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletága, 1008 Budapest, VIII. ker., Orczy tér 1. Előfizethető valamennyi postán, a kézbesítőknél, e-mailen: hirlapelofizetes@posta.hu, faxon: (06-1) 303-3440. További információ: 06 (80) 444-444. Előfizetési díj: egy évre 5520 Ft, fél évre 2760 Ft, negyedévre 1380 Ft, egy hónapra 460 Ft. Szedés, tördelés: Progressio Kft. Nyomtatás: Apolló Kft. 1165 Budapest, Zsemlékes út 25.

Felelős vezető: Mózes Ferenc ügyvezető igazgató.

A Munkáspárt internetcíme: http://www.munkaspart.hu